

Edini slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leto... \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
in the United States
Issued every day except
Sundays and Holidays

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, under the Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT

NO. 229. — ŠTEV. 229.

NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 28, 1912. — SOBOTA, 28. KIMOVA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX

Iz delavskega sveta. Štrajk v Lawrence.

Število štrajkujočih tekstilnih delavcev je naraslo na 12.000. — Štrajk znak protesta.

ZOPET IZGREDI.

V več tovarnah so se poprijeli delavci različnih nazorov, da je posredovala policija.

Lawrence, Mass., 27. sept. — Ker se nahajata delavska voditelja Ettor in Giovannitti še vedno v zaporih, so pustili delo tkalci v tukajšnjih delavnicah, in število štrajkarjev je naraslo že na 12.000. V Ayer, Washington in Wood tkalnicah pucajo delo nadaljni delavci.

V razmeroma mali obliki je doživelo mesto ponovitve prizorov prejšnje zime. Mayor Scanlon je izjavil, da bodo lastniki tovarn najbrže zatvorili svoje delavnice, ako bi se štrajk razširil.

Polovica delavcev je zaštrajkala kakor že omenjeno v znak protesta, druga polovica pa je morala pustiti delo vsled groženj sodelavcev-štrajkarjev, deloma pa tudi, ker so nekatere delavnice zatvorjene. V nekaterih tovarnah je prišlo do izgrediv: posredovala je policija in izvršila tri aretacije. Vodje organizacije ponovno zatrjujejo, da so proti štrajku, toda če se izrazi večina delavcev za splošen štrajk, jim je zagotovljena pomoč in podpora organizacije. Mnogo delavcev se je izjavilo za takšen štrajk, medtem ko so drugi samo za demonstracijo kratke dobe.

Dar mesta Maldena predsedniku Taftu.

Malden, Mass., 27. sept. — Na svojem potovanju je prišel Taft tudi v Malden. Navdušeno mesto mu je darovalo en par naramnice, gumijaste čevlje in kosček mila: izdelke tamošnjih tovarn. Taft je darila sprejel in govoril pri besed na neki tamošnji slavnosti.

Strojvodjo prijel.

Corning, N. Y., 27. sept. Danes so zaprli strojvodjo Williama Schröderja od Lackavanna železnice. Obdolžen je, da je kriv nesreče 4. julija, pri kateri je bil mrtvih 39 oseb.

Kozarec strupa.

Richmond, Ind., 27. septemb. — Družini Pierce in Wymann sta živeli v medsebojnem prijateljstvu, toda vendar se je zdela Coronerju Pierce, da se je njegova žena za ljubila v Williama Wymanna. To ga je jezilo. Pri neki domači zabavi je podal napravo svojemu tekmeču kozarec zastrupljenega vina in ga ponudil potem svoji ženi. William je vino samo pokušil, žena pa je izpila do dna. Strup je hipoma učinkoval.

Starček se je usmrtil.

Charles Lippert, 61 let star, se je zastrupil večerjaj na Knickerbocker Ave. št. 792, ker je obupal, da ne bi mogel vsled starosti dobiti več dela.

Nominacija guvernerja za državo New York.

Na republik. državni konvenciji je bil imenovan za najvišje mesto v državi Job Hedges.

PREDSED. KAMPANJA.

Guverner Wilson je zaključil svoje agitacijsko potovanje po novoangleških državah.

Saratoga, N. Y., 27. sept. — Danes popoldne se je zedinila državna republikanska konvencija in nominirala za guvernerski urad Job E. Hedgesa iz New Yorka. Za podguvernersko mesto je bil nominiran James W. Wadsworth jr. iz Watertownu. Francis H. Hugo za urad državnega tajnika William B. Cunningham za comptrolerja. William Archer za zakladničarja in Meier Steinbrinl za glavnega pravduika.

Bridgeport Conn., 27. sept. — Guverner Wilson je danes zaključil svoje tridnevno agitacijsko potovanje po novoangleških državah. V govoru, ki ga je imel danes v Freemont Tempel v Bostonu je dolžil Col. Roosevelta nepostavnega postopanja, ko je dovolil, da je jeklarski trust "požrl" Tennessee Coal & Iron Co. Guverner je ponavljal svoja prejšnja izjava, da Roosevelt nikdar ne bi izpolnil danih obljub, če bi bil izvoljen. Guv. Wilson je odpotoval iz Bostona ob dveh popoldnih. Govoril je še v Willimantic, Hartford, Bristol, Waterbury. Povsod ga je ljudstvo lepo pozdravljalo. Tukaj ga je poslušalo kakih 4000 oseb. V svojem govoru je kakor običajno govoril o tarifu in škodi, ki jo ima narod vsled istega.

Vsled šale se je razdrila poroka.

31letna kujigovodkinja in 41letni Morris Holmes sta se hotela poročiti. Kratak čas pred poroko, oba se imela v svojem stanovanju glavno skušnjo, kako da se morata obnašati pred oltarjem. Nek prijatelj je zastopal duhovnika in bral naprej cerkveni obred. Pri besedah: "Da bodeš svojemu možu pokorna", se je nevesta v šali obotavljala pritrditi. To je bil vzrok, da jo je ženin zapustil. Nevesta je vsled žalosti obolela na smrt.

Repatica.

Repatico, katero je pred kratkim odkril profesor Galle v Avstraliji, je opazoval večerjaj v Genovi. N. Y. astronom Brooks s Hobart vseučilišča.

Vesuv deluje.

Catania, 27. sept. — Profesor Anabale Rico, ravnatelj opazovalnice na Etni poroča, da je začel Vesuv zopet delovati. Blizina je vsa pokrita šest čevljev visoko s pepelom.

Tatovi \$320.000.

V Edwardsville, Ill. so prijeli J. C. Adamsa in njegovo ženo, ker se sumita, da sta pred enim letom ukradla v neki banki v New Westminsteru \$320.000.

Pomanjkanje delavcev večje kot kdaj prej.

Vodje velikih industrijskih podjetij v vseh delih dežele tožijo o pomanjkanju pridnih rok.

ZNAK PROSPERITETE.

Samo v pittsburskem okraju rabijo 100.000 mož. — Zaželeni so samo neizučeni delavci.

Farmerji in vodje velikih industrijskih podjetij se pritožujejo, da primanjkuje delavcev. Nadzornik E. L. Green, načelnik zvezne posredovalnice služb na Pearl St. v New Yorku je izjavil te dni, da rabijo po njegovem nuenju samo v pittsburskem okraju 75.000 do 100.000 delavcev, katerih pa ni dobiti. Iz vseh delov Združenih držav, posebno iz zapada, prihajajo vprašanja po poljskih delavcih. Tudi je težko dobiti pridnih rok za sekanje lesa na severnem zapadu.

Kdor se ne straji težkega dela, temu ne primanjkuje kruha. Tako je tudi razumljivo, da je sedaj izseljevanje manjše, kakor je bilo pretekla leta. Za industrijsko prosperiteto so številke o izseljevanju najboljša merilo.

Temu poročilu moramo pristaviti, da gorenje poročilo še ni nikak dokaz, da bi bile sedanje razmere prav posebno dobre. Delavci se res rabijo, toda v industrijskih podjetjih, kjer jih potrebujejo, je večinoma prav slaba plača, farmerji pa potrebujejo več delavcev samo nekaj mesecev. To rej pozor! Nek zvezni uradnik naznanja da je v Ameriki najslabše za klerke in druge take ljudi, ki niso vajeni težkega dela. Odločno je odsvetovati trgovcem oziroma trgovskim uslužbencem, da bi se naselili v Ameriki. Njim primerne dela ne dobijo, drugačnega pa niso vajeni. Toliko v uvaževanje.

Hraber zamorec.

Louisville, Ky., 27. sept. Črnce Ed. Jackson je bil večerjaj aretiran zaradi malega prestopka, pa je ušel. Skril se je v neki hiši v delu mesta, kje stanujejo črnci. Čez okno je streljal na policijo, na vozove in sploh na vse, kar mu je prišlo pod roko. Veliko ljudi je ranil. Šele danes zjutraj se je posrečilo policiji zavzeti hišo. Aretirali so še tudi dva druga njegova tovariša, ki sta mu pomagala streljati.

Denar priselencev.

Washington, D. C., 27. sept. — V zadnjih štirinajstih mesecih, je prineslo 1.114.989 imozencev, priseljencev, in drugih začasnih obiskovalcev v deželo \$46.712.697 \$33.132.550 odpade na priselence. Povprečno znaša prinesena svota za vsakega \$38, zadnja dva meseca \$40. To je izračunil glavni priseljeniški komisar Keefe. K temu pristavlja, da je tok priseljencev sedaj večji, kot prejšnje leto. V zadnjem letu je bilo poslanih nazaj 1.6 odstotka ljudi zaradi boleznij, oziroma drugih napak.

Skočil v Niagara slap.

Frank J. Parker, stotnik milice, je skočil v slap Niagare. Njegova trupla niso našli.

Menih iznašel novo puško.

London, Anglija, 26. sept. — Pater Bontemps, učitelj fizike v samostanski Soli. St. Anthony je iznašel automatično puško, katera lahko odda v minuti 250 strelcev. Svojo iznajdbo je hotel dati patentirati, pa mu niso dovolili predstojniki njegovega reda, za to je izstopil iz samostana in se sedaj pogaja z vojnim ministrom.

ODBOR ZA PREISKOVANJE PREDSEDNIŠKIH KAMPANJ.



Photos of Senators Paynter and Oliver by American Press Association.

Zgornja slika nam kaže pododbor senatskega komiteja, kateri ima nalogo preiskati kako se je vodil volilni boj za predsedstvo v zadnjih 12 letih. Colonel Roosevelt, John D. Archold, senator Boies Penrose morajo pričati ali so pa za pričali.

Z naselniškega otoka "Ljubeznjiv" soprog

Naznanil je naselniški oblasti, da naj pridrži njegovo ženo, kar se je tudi zgodilo.

MOŽ IMA DRUGO.

Neka Marija Zavotni je bila pridržana na "otoku solza", ker ji je otrok zbolel za ospicami.

Na Ellis Islandu se nahaja 29 let stara Madžarka Elizabeta Tihor. Naselniška oblast jo je pridržala na podlagi ovadbe, da ni željena naseljenka, in da jo naj pošlje nazaj. Ga. Tihor zatrjuje, da jo je ogradil njen mož, ki biva nekje v Trenton, N. J. Pisal ji že dolgo časa ni nič, pač pa je izvedla od drugih ljudi, da živi v Ameriki z neko drugo. To jo je napotilo do tega, da se je odpravila v Ameriko, da ga pokliče na odgovor.

Naselniška oblast preiskuje, kolikor so resnične njene navedbe. Ako iznajde, da ovadba ne odgovarja resnici, ji nedvomno dovolj izkrcanje, da se pobota s svojim možem. Prav priznava, da je bila detenirana s svojimi tremi otroci v starosti od devet, tri in dve leti. Eden otrok je zbolel za ospicami. V Stamford, Conn. bivajoči oče bo moral doprinesiti dokaz, da je v resnici v stanu preživljati svojo rodbino. Prej ne izpustijo pridržanke.

Igralnico zaprl.

Po domnevanju newyorške policije je "Peansy" Rosenfeldov lokal št. 152 zap. 44. cesta, igralnica. Včeraj so mu jo zaprli.

Uri orit: lji revolucije v Mehiki so Amerikanci

Dve veliki ameriški korporaciji sta financirali vstajo sedanjega predsednika Madera.

VSPEH PREISKAVE.

Združene države morajo posredovati, da čuvajo interese Amerikancev in njih last v Mehiki.

Los Angeles, Cal., 27. sept. — Pododsek senata, ki je preiskoval pretekli dve leti vzroke Maderove in Orozeve revolucije, se sedaj zaključil svoje delo. V kratkem predloži senatnemu odsoku za zunanje zadeve svoje poročilo, v katerem je cela vrsta raznih priporočil. Poročilo je precej obsežna lista, in vsebuje posebno te tri glavne točke, namreč: Da dokazuje odsoku predloženi dokazilni material, da morajo Združene države poseči vmes, torej posredovati, da se čuva Amerikancev in Amerikanske interese v Mehiki. Da je dognal odsek, da Orozeve revolucije ni financiral ameriški kapital, da se je to zgodilo pri revoluciji, katero je uprizoril sedanji mehiški predsednik Madero. Njegovo vstajo sta financirali dve veliki ameriški korporaciji.

Dve žrtvi štrajka.

V Atlanta, Ga., je ustrelila milica v množico štrajkujočih uslužbencev cestne železnice in težko ranila dva možka.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. BRŽ NAROČITE SE NANJ.

Položaj na Balkanu. Bolgari in Turčija.

Težišče vojnega razburjenja na Balkanu je iskati v Sofiji, pravi turški vnani minister.

STALIŠČE SRBIJE.

Turčija je preklcala dovoljenje za prevoz vojnega materiala. — Mirovna pogajanja.

Carigrad, Turčija, 27. sept. — Turški minister za zunanosti sodi, da je težišče vojnega razburjenja na Balkanu v bolgarskem glavnem mestu, v Sofiji. Minister pravi, da sicer ne dvomi o miro-ljubnih nameni bolgarskega kabineta, in da ostanejo ostale balkanske države mirne, dokler Bolgarija ne započne event. vojne. Minister naznanja nadalje, da je sklenila Visoka Porta, upeljati reforme v vseh delih države.

Belgrad, Srbija, 27. sept. — Turška vlada je preklcala dovoljenje, da sme Srbija prevažati vojni material čez turško ozemlje. Ta odlok utemeljuje s tem, da Turčija ne ve, kakšno stališče zavzema Srbija. V Solunu je pridržanih 51 železniških vozov s streljivom za Srbijo, v Skoplju 20 in v Kamanove 20.

Chiasso, Švica, 27. sept. — Italijanski poslanik v Švici je odpotoval v Italijo. Naznanil so, da je šel na dopust, v resnici pa je šel poročat o najnovejših podrobnostih mirovnih pogajanj med Turčijo in Italijo.

Rim Italija, 27. sept. — Dejstvo, da je poslala turška vlada Rechad pašo v Onchij, kjer se vršijo mirovna pogajanja, je znova oživilo upanje, da pride do sporazuma. Rechad paša je bil več let poslanik v Italiji.

Dva zgorela.

V trinadstropni leseni hiši št. 47 Peterson St., Newark, N. J. je izbruhnil požar, prigodno katerega sta zgorela dva možka. 17letni Mihael Gallen in 19letni George Gente. Trupla so našli popolnoma ožgana. Škoda v hiši znaša \$4000. Drug velik požar je bil v Belleville, N. Y. Tam je uničil ogenj neko tovarno za kančing. Škoda znaša \$70.000.

Vlak jo je povozil.

40letna vdova Nellie Selvester je šla večerjaj na sprehod. V bližini Spraggs Lake jo je povozil vlak Long Island železnice in usmrtil.

Trikratni umor.

V New Freedom, blizu York, Pa., so našli v svojem stanovanju umorjenega Franka Heindricksa in njegove dve sestri.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:	
50 kron	za \$ 10.30
100 kron	za 20.40
200 kron	za 40.80
400 kron	za 81.60
500 kron	za 102.00
1000 kron	za 203.50
2000 kron	za 406.00
5000 kron	za 1015.00

Postarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljave razpošilja na zadnje pošte c. k. pošto hranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslati je najprilačneje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Avenue, N. E. Cleveland, O.

Krasni novi in brzi parnik MARTHA WASHINGTON

(Avstro-American proge)

odpluje v soboto dne 5. oktobra

večja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke - - - \$36.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - - \$36.50
do Zagreba - - - \$37.20

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelek posebno družinam priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Ivana Kozoglav
križev pot.

Spisal J. G.

Bogu vsega močnemu gre slava in zahvala, da je na svetu že od prvih početkov urejeno tako, da sili neprestano pri vseh živih bitjih samec k samici, mož k ženi in obratno. Bogu vsega močnemu pa bodi tudi potoženo, da je tako, ker poleg vseh velikih dobrot in sladkosti, ki jih prinaša človeštvu, od vekov v veke neizpremljivi zakon in ukaz, je privlačna sila med možem in ženo dostikrat velikih hudobij in pregreh, velikih nepotrebnih žalosti in skrbi, vzrok nezavesnega samotrpinčenja, ki sili blamaž in drugih vsakovrstnih neprijetnosti in nepravil.

Tudi Ivan Kozoglav se je zavedal teh neoporečnih in nepobitih resnic, saj je bil fant silno razvitega kritičnega duha, in je tudi vsepovsod naglašal poleg drugih svojih svetovnih nazorov, tudi ta veljebnemni odlomek svojega življenjskega spoznanja, pridobljenega pri blaznem požiranju knjig in pri prebavljanju in odpreljanju prečitane snovi, kar ga je v njegovih študentskih letih tako zelo zapolnilo, da mu je nedostajalo časa, pečati se tudi z upoštevanjem praktičnih (to je znanjskih) razmer, vsled česar so te razmere kmalu zrasle preko njegove in mu pokazale, kje in kako gre pot skozi gimnazijska vrata ne noter, ampak ven, in kako lahko se ta vrata za odhajajočim zapro za vedno.

Poleg kritičnosti je bila brezprimerna flegmatičnost njegova glavna lastnost in v tej svoji lastnosti je hudomušno pretvoril našega mladega, veliko obetajočega pesnika "Barode" prekrasni in prečalostni verz: "Čvela si, oveni, je rožam ukaz" ter si je poiskal še precej dobro službo pri radodarnodobrotljivem odvetni-

ku. Odvetnik je imel mlado, brhko tipkarico, a Ivan Kozoglav ni hotel videti njene prikupljivosti in jo je ignoriral, kolikor mu je sploh služba pripuščala. Pa ne dolgo. Že v nekaj tednih mu je oko nehoti večkrat ušlo v oni kot, odkoder je prihajalo urno klopotanje pisalnega stroja in dolge, dolge trenutke pilo svežo lepoto mladega dekleta. Tudi zunaj na sprehodih in doma je moral večkrat misliti nanjo, posebno predno je zaspal mu je prišla vedno pred oči, krasna in plemenita, vsa dobra; pozabil je svojih ženskam sovražnih nazorov, z eno besedo: fant se je prav pošteno zaljubil. Ne zamerimo mu tega duševnega koraka, ne zamerimo mu ga zlasti vsled tega, da ne pade senca tudi na našega genija Prešerna in ne skali njemu dolžne pietete. Zakaj tudi njemu se je zgodilo tako in v svoji prebriski skušnji je dal tudi nam nauk kako:

Kdor misli trdo stati pade, nevarno gledat je dekleta mlade.

Ivan Kozoglav sicer nikdar ni bil in nikdar ne bo Prešern (saj se rešeren najbrže nikdar ne bo več) a v tudi v njem je vrela takrat kipenje božjih sil, tudi v njem je valovalo božjega toka večno koprnenje.

Če mu ne štejemo v zlo tega dejstva, smo po pravih stanja sedanje logike in prihologije prisiljeni, oceniti skozi vseh desetoro prstov tudi njegov naslednji korak, ki ga je storil v svoji tedanji duševni razdvojenosti s kruto dolednostjo, kačo se v vsej svoji rabeljski nagodi pri vseh zaljubljenih Kozoglavove vrste. Sklenil je namreč svoji oboževanki pisati in ji odkriti svoje, za njo goreče srce. V ta namen si je kupil fino kuverto in fin pisemski papir ter ga je nesel k svojemu prejšnjemu sošolcu Jakobu Šestu, ki je bil na glasu kot dober slikar. Naslikal naj bi mu na začetku prve strani dražestno podobo, predstavljajočo izraz ljubečega srca. Ko ga je Šest vprašal, čemu jo rabi, se je v zadregi, ker ni našel drugega izgovora, izpovedal tako daleč, da je vplel v pogovor svojo ljubljeno tipkarico Milico. Rekel je, da mu je ona izročila papir in ga prosila, naj ji preskrbi tako figurico. Dala mu je tudi štiri krode, ki jih naj izroči slikarju za trud. Tri krone je plačal Šestu takoj, za četrto pa sta se zmenila, da jo dobi, če bo sliko srečno in lepo izvršil.

Zvečer istega dne je Kozoglav doma pri mizi grizel svinčnik, stiskal možgane in premišljal, kaj bi pisal, kako bi lepše razkril pekoči ogenj svojih srčnih bolečin.

Ker je bil bolj kritičnega zabavljanja kot samotornega pisanja vajen, mu je šlo to delo le počasi izpod rok, oziroma izpod peresa, tem bogateje pa se je sopal iz njegovih ust sarkastičen komentar skoraj k vsakemu stavku.

Komaj je zapisal: "Ko sem vas prvokrat videl," je že vstal, se neznansko zakrohotal in sam sebi besedičil tako - le: "O vraga, saj ljubavno pismo ni cirkus, jaz pa klovni ne, ki odkriva prav s temi besedami v cirkusu "Nemeček" ali "Fumagali" izstradani jahalki svoje cukreno sree. Če je deklica količjak hudomušno, mi navsezadnje še lahko svetuje, naj si poiščem svoje mesto med cirkuzarji, ljubezni pa mi gotovo ne bo hoteli vračati. V vrstice je treba vliči poetičnega duha, poetičnih prispodob, kakor jutranja zarja pri latih, kakor zvezde v temni noči bengalskih svetilnic; vsaka beseda, vsak stavek in tudi ritem celega pisma mora izžarevati vročo ljubezen, da omami brhko tipko Milico in jo vso začarano privabi na nastavljen je himance."

Znova je sedel, prečrtal napisane stavke, mčlil možgane sem in tja in pretehtaval misli na to in ono stran, dokler ni znova pričel pisati:

"Čenjena gospodična, draga mi koleginja!

Gvetka se sklanja nad cvetko in ji razkriva v rahlem šepetu trepetaje svoja topla čustva, ptica znaša s ptico gnezdo skupaj. Vse vse, vsa živa bitja, vesoljno stvarstvo spaja božanska bolezen. Če je ta ljubezen že tako velika pri cvetki, ki sploh nima nikakega, sreč odgovarjajočega, organa, če je tako velika pri slavu, pri vrabcu in petelinu je moje sree, trije skupaj srca komaj za dobro orehovo lupino, kako ogromne dimenzije mora zavzemati to sladko čustvo, kadar se pojavi pri človeku, čegar krvna shramba je brezobzirno večja kot pri najbujnejši in najzaljubljeniji vrtnici, večja kot pri najzastavnejšem petelinu, pa naj se še tako bahato sopiri na potu, naj še tako peklensko hrepeni po ljubezenskem udejstvovanju z vdano mu putko in naj ima krivce na repu dolge kakor same turške sablje! Vidite, čenjena gospodična, vse večje kot pri vrabcu in petelinu je moje sree. Moje sree je kakor harmonika, kadar jo neusmiljeni godec raztegne do skrajnih mej (in ta neusmiljeni godec mojega sree ste Vi, draga gospodična), moje sree je široko kakor Adrijansko morje, kolikor daleč ga more pregledati najboljše oko iz Opčin, te zavredne naše vasi v tržaški okolici, moje sree je kakor..."

Dvakrat, trikrat je šel z dolgimi prsti v svoje goste lase in je vsakokrat dolgo časa grebel po njih, a v zlic silnemu naporu ni našel nobene prave primere več za svoje zaljubljeno sree, zato je, da ne bi izgubil zveze, še enkrat bral, kar je napisal. Med branjem je grozno spačil obraz in še predno je prišel do konca, je planil raz stol, kakor da bi zasidila sama kača - klopotača svoje strupene zobe v njegovega rojstva zadnjo stran, se udaril s krčevita stisnjeno pestjo po čelu in kakor od ono stran groba je zadonel po nizki, majhni sobici hripavo-voltil glas:

"Norec! Pa sem res vreden, da me postavijo mesto slavnatega moža v koruzo vranam za strahilo, kajti celo vloga petelina na gnoju je - kakor se vidi - zame pretežka! Česa vsega ne nakvasi moja budalost!! Če ji pošljem to neslanost, me najbrže počasti z odgovorom le - take ali enake vsebine:

Dragi gospod, čenjeni kolega! Me prav veseli da ste tako odkritosrčni. Dobro je to zame, dobro tudi za Vas samega, ako he čete upoštevati naslednji moj dobrohotni nasvet: Ker vem da želite svoji bodoči izvoljenki vse najboljše, predvsem pa trajnega ljubezenskega stika med Vama, si morate spričo izvanrednih lastnosti svojega srca poiskati tako deklo, da ostane kakor hrast nepremagljivo tudi takrat, kadar bi se zahotelo Vaši harmoniki naenkrat v vseh molih in duh izbruhni čiti svoj ogromni zaklad. Gospodična take teže kakor sem jaz, pa se nikakor ne bi mogla ustavljati tem močnim silam. Brez vsakega aeroplana bi jo neslo preko Golovea, Rožnika in Šmarne gore, sam bodsigavei kateremu gorenskemu hribu orjaku - zmrljaku na zmarnjeni rillec. Da bi ravno mene zadela taka usoda, tega nikakor ne maram; če se hoče, se naj žrtvuje katera druga Turisti-ka na oltar, jaz sem že dvakrat o-

kušala sladkosti takih žrtve, dasi niti v hribih še nisem bila, ko smo namreč na kamniški železnici zastali uprav nebeško lepo kar sredi pota; imam teh žrtve več kot dovolj in si prav nič več ne želim še novih in hujših. - Škoda za Vas, da ste se narodili v zanikerni dobi pritlikavih ljudi, zakaj Vam enakovredne družice ne najdete v naših krajih, ako ji le z eno besedo omenite svojega srca pravljicne lastnosti. Sicer pa upam, da ne boste tako hudobni, da bi jo brez njene vednosti kar zahrbtno skušali pahniti v to strašno nesrečo in pogin, ki ste jo tako brezsrčno namenili meni. Vaši takorekoč stanovski koleginji. Vsaka druga na mojem mestu bi se gotovo maščevala za tak nečuv, dasi samo poskušal atentat, jaz pa Vam v zlice učenjakom-psihologom, ki trdijo, da uravnava ženske svoje delovanje vedno po narekovanju našega hipnega čustvovanja, med katere učenjake ste se še nedavno temu prištevati tudi Vi, jaz pa Vam v zlice tem trditvam gorko polagam na sree, da si vzamete mesec dni dopusta in obiščete v Alzaciji vsa gorska sela in vasi, ker tam, kjer se je odigrala balada "Riesenspielzeug", gotovo najdete, če nikjer drugje, sebi primerno potomko nekdanjih gorostasnih ajdovskih deklet. Upam, da se razumeva.

Z dolžnim spoštovanjem neharmoničnega sree bilježi odslej le še na razdaljo par kilometrov
Vaša
M.

Prišel je stopati po sobici gor in dol, a iz ust, ki so se mu medtem raztegnile v blažen smev, je še vedno curljal pikrega sarkazma polni tok, dokler ni končno na račun svoje ljubezenske neokretnosti buknil v giasen krotot. Nato je zmečkal papir, potpežljivo odlagališe ponesrečenih ljubavnih izlivov, se slekel ter legel v posteljo, misleč, da bodo pred spanjem, ko so možgani najdelavnejši in fantazija najbujnejša, zamislil pismo, vredno sladkih čustev, ki plava v njih ko muha v mleku, vredno nje, ki mu je dala novega uprav zeppe-linskega razmaha št. III. Sicer je res zanesla fantazija, iščeč primernih lepih izrazov, nekamo daleč, daleč... nebu pod oblake, kjer se mu je pa bivanje tako zelo prilaglo, da se ni več vrnil na zemljo: gori v nebotačih višavah je sladko zaspal in pozabil na ves svet in na svojo Milico po vrhu...

Drugi dan je nameraval iti k Šestu po pisemski papir, ki mu ga je bil izročil, da naslika v zaglavju lepo vrtnico ali kako drugo okusno stvar. Sklenil je, da spíše svoja čustva kar naravnost pod zaglavje in pismo nato urno odda, kar s kritičnim razmotrivanjem sploh ne pride nikamor naprej, sploh ne doseže ničesar.

Toda takoj po kosilu ga je Šest obiskal sam; kakor bi na strelji sedel, je planil v sobico, v roki držoč papirnat ovitek. "Tako vidiš", je prišel - podoben zgovornemu Židu na semnju - hvalliti in mu kazati naslikano figurico. "Sam nisem verjel, da sem zmožen takega umotvora! Posebno "štimunga", "štimunga"! Kakor nalašč za zaljubljenec: počno nebo, posuto z zvezdami, sredi med njimi pa blede luna, ki lije svojo medlo srebrnino na široko pokrajino, na mirno reko in na dvoje ljubčih se bitij, ki ploveta v lahkem čolnu po njenih zibajočih se valovih. In tu, glej, v grmovju sem naslikal dva drobčkana, dva srčkana slavca, ki vabita s cekinastimi pesmicami drug drugega v presladke ljubezni najslajši greh. Tako... tako... Ker vem, da so naši umetniki za dobro in pošteno delo le slabega plačila vajeni, jim tudi jaz, njihov bodoči sodrug, ne maram delati tozadevno nikake sramote in se zadovoljujem s štirimi kronami za ta svoj umotvor, vreden med najboljšimi prijatelji najmanj par svetlih kinčkov. Kadar pa pride na podlagi tega ljubavnega papirja za početo ljubezensko razmerje do točke uresničenja, to se pravi, kadar boš s svojo izvoljenko zidal rodbinski hram, ali še bolje povedano, kadar boš, da si ustvariš tem udobnejše familijarno zatišje, presedlal in uskočil v klerikalni tabak, takrat ti bom drugače navijal ušesa, drugače praznil napolnjene žepa, ne oziraje se na svojih stanovskih tovarišev malovredni denarni princip."

"Ne Zlobudraj toliko!" ga je zavrnil ugaljen Kozoglav. "Tri-

krone imaš več kot preveč, četrto dam Milici nazaj, da ne bo mislila..."

"Kaj bo mislila? Kdo bo mislil?"

"I, Milica vendar! Saj nisi slikal zame, temveč zanjo." "Vse, kar je prav, prijatelj", mu je ježno odgovoril Šest. "Če si sebe toliko časa vodil za nos, ko si se držal za nekakega človeka in pol in v tej svoji priučeni prepotenci bagateliziral vse, ki niso mislili tvojih misli, mene ne boš vlačil za lažni okoli, kakor vlačil Albanec na verigi medveda po naših vaseh. Da te je obsenčil "duh zemlje, ki nam daje možnost, da živimo kolikor toliko v harmoniji, zemeljskim življenjem", kakor imenuje Strindberg žensko bitje, tega dejstva ti ni treba prav nič prikrivati, ker je zlasti v naših mladih letih čisto navaden pojav. Sicer ti pa tudi nobeno zavijanje nič ne pomore: pri Milici sem bil preje, kot pri tebi, ker sem si mislil sli-ko izročiti njej sami, a ona o kakem naročilu ničesar ne ve."

Rdeč, kakor iz krova vztrak, je postal Kozoglavu obraz in fant je pričel Šestu na dolgo in široko razkladati boleče skrivnosti svojega srca. Obljubiti mu je seveda moral, da ne črhne o vsem tem nikdar živi duši niti besedice.

Šest je v resnici molčal celih pet let. Med tem časom je Kozoglav srečno vtaknil svoj samski vrat v zakonski jarem, ki mu ga je Milica prav na tesno pripenjala. Ko ga je zadržila uprav do zadnje luknjice, je Kozoglav popolnoma izgubil glavo. Pravzaprav je to preveč rečeno, zakaj glava mu je vendarle še ostala, ampak nosil jo je odslej samo še zato, za kar jo imajo premnogi oficirji: kakor je pri teh glava samo priprava, ki zadržuje ovratnjak, da jim ne zdrsne raz zaliti vrat, tako je služila tudi njemu samo v to, da ni popustil zakonski trak, kadar je Milica le predveč potezala zanj. Vsi, ki smo vedeli za to junštvo, smo se od srca smejali in brili norec na Kozoglavov račun, samo Šest je še vedno molčal. Ko pa je postal Kozoglav, ta, nekdanj najkritičnejši razmotrivatelj ženskih stremiljenj, tako gluh in slep, da ni hotel niti videti, niti verjeti, kako razmerje vlada med njegovo brhko ženo in mladopečnim kaplančkom, s katerim je večkrat skupno agitiral in ki mu je bil najboljši hišni prijatelj, takrat se je Šest znova razjezil nad njim.

Rekel si je: če si ti tak figamoz, tudi meni ni treba več držati jezika za zobmi, in je šel, prišel k meni, mi povedal ves čudoviti postanek in razvoj Kozoglavove ljubezni ter me prosil, naj vse natanko poročam "Slovenskemu Narodu", da bodo rojaki širok naše mile domovine izvedeli, kako se je iz nekdandega vresečega harmonikarja izvil slamat mož in klerikalen petelin v eni in isti osebi.

Tle se "speglaj" grešna duša, če te kaka ženska skuša.

ZRCALA NA CESTNIH KRIŽIŠČIH.

Iz Londona poročajo o novi napravi za varnost avtomobilskega prometa. Na cestnih križiščih v Londonu so za poskušnjo postavili na visokih drogah zrcala, v katerih se vse, na križišču se stekajoče ceste, zrealijo. Šofer vidi torej pravočasno, ali je cesta, na katero bo zavozil, prosta ali ne. Tudi ponoči so ti enostavni aparati zelo pripravi, ker se pravočasno zrealijo v njih svetleče avtomobilov. Aparat bo najbrže le enaka sovražnika inel, namreč o troke, ki bodo gotovo z veseljem lučali kamenje v svetle plošče.

Maščevanje lista.

Dunajski radikalni list "Ost-deutsche Rundschau" je bil pred par dnevi zaplenjen, ker je priobčil članek o privatnem življenju cesarjem v Ischlu. List je nato izjavil, da ne bo prinašal vesti o cesarju, in res ni list priobčil nobene vesti o cesarjem rojstnem dnevu.

Rodbinska tragedija.

S Kristova pri Kijevu na Ruskem poročajo, da je kmetica Rjabašun umorila svojega sina, ki se je povrnil domov kakor bogat človek, a ga mati ni spoznala; pač pa se je polakomnila njegovega denarja. Ko ga je spoznala, se je usmrtila, nje sokrivi mož pa je zblaznel.

Zlata zrna.

Zbirka slovenskih citatov in aforizmov.

Neugodna stvar je svet; danes te hvali in jutri graja te, potem pozabi! Dr. Fr. Celestina.

Ne zabi, da si praha sin, da v tvoj namen prilično kratko je tebi Bog nalogo dal!

Ne sreči kdo veselo služi? Nesiljen kdo li z njo se druži? Fr. Levstik.

Nestalnost, neznačajnost, to je podedoval vsak Evin sin od svoje matere.

Ne stvarstvo ni brezmejno brezmejnje naše so želje! Sim. Gregorčič.

Neumljivo je hrepenenje.

Nesrečen tudi, kdo prevrača te zakonov večnih in s prešerno roko razsekal rad bi vozle vzrokov temnih.

Obsojeno človeštvo v kroge ozke je od graditelja svetov milijonov in krogov svojih drži se človeštvo!

Nezaupanje v samega sebe je prvi vzrok nesamostojnosti in slabotnosti in kadar izročimo svoj blagor v oskrbo drugim, delajo si drugi iz tega svoj lastni dobiček.

Neznosno težko breme je dobrota.

Nežni cvet dozoreva v sad spoznanja. Leta teko. Dvigujejo se dvomi, vstajajo vprašanja, ki jim iščemo odgovora; da, iščemo celo nalašč dvomov, ker nas mika prikanost reševanja. Nič se nam ne zdi samo ob sebi umljivo, neprestani "zakaj?" nam brni iz vsake prikazni, s trudom in z muko in čisto z grozničavim trepetom se poganjamo za odgovorom. Ako smo ga ujeli, si oddahnemo in začetimo v srečo uteho, dokler mor-da ne vstajajo v nas novi dvomi, ki nas zbadajo z namigavanjem, da smo z odgovorom varali samega sebe... In borba se pričinja iznova.

Dr. Jos. Tominešek.

Ni hujšega gorja na sveti kot so zadušene solze; ko jim na dan ni dano vreti, pekoče padajo v srce.

A kot oblak dežev se tanjša, roseč iznikne v jasni zrak, tako gorje se v solzah manjša, izgine žalosti oblak.

Sim. Gregorčič.

Nič ni hujšega na sveti kakor kletev je dekliske duše! Ant. Funtek.

Nič ni nam previsoko, pregloboko, človeku vse mogoče je doseči; samo gorje mu, če predrzno roko steguje hrepenec po zorni sreči; dvakrat mu gorje, če meni slep, da jo objel je z željnimi rokami.

Jos. Stritar.

Naši zapiski.

Društvene tiskovine!

zahval ima naša slovenska unijska tiskarna za lepe in najcenejše tiskovine od slovenskih društev po celi Ameriki.

MILIJONE

tiskovin je že naredila naša tiskarna za Slovence po celi Ameriki. Pravila, pisemski papir, zdravniška spričevala kuverte vseh mer in barv, sploh izdelujemo vse mogoče tiskovine po najnižjih cenah. Točna in vestna postrežba. Slovenci, naročite svoje tiskovine v slovenski unijski tiskarni.

Clevelandska Amerika,

6119 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, O.

Vprašajte za cene nas, predno se obrnete drugam in prihranili si bode neka denarja.

FARME

v slovenskih - hrvatskih kolonijah v okolici mesta Ashlanda v državi Wisconsin na lahka mesečna ali letna odplačila. Pišite po pojasnila, cene in plačilne pogoje na naslov:

The James W. Good Company
ASHLAND, WIS.

Največ denarja

iz Amerike

nalaga se v

MESTNI HRANILNICI LJUBLJANSKI

v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1911 je znašal nad 614.5 milijonov kron

Hranilnih vlog nad 42 milijonov kron.

Rezervnega zaklada nad 1,300.000 kron.

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 1/4 %

brez odbitka.

Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za varnost vložnega denarja jamči zvrzen rezervnega zaklada še mestna občina Ljubljanska z vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem.

Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven, in občine občinski denar. Tudi iz Amerike se nalaga največ denarja v to hranilnico.

Naš dopisnik v Zjed. državah je že več let

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St.,
NEW YORK.6104 St. Clair Ave., N. E.,
CLEVELAND, O.

Stari Martin.

Spisal Ferdinand Hannsch.

Sredi gozda je papirnica trdela Riedel in tovariši. Papirnica je mogočna, dvenadstropna, polbeljena poslopje z močnim zidovjem in umazanimi okni; njih okvirjem je sneg in dež že davno izpral barvo. Večina oken je odprta in mogočno zvenenje, brenčanje, rezljanje in vreščanje pretresa vroči, soparni, poletni zrak. Delavei in delavke hite čez široko dvorišče, na katerem je cela množica stare ropotije, zabojev, posameznih delov strojev, pokvarjen papir in kosi lesa. Iz nasprotnega stanovanjskega poslopja delavcev prihajajo glasovi pripravljajočih se žensk; njih ostri glas čisto prepušča šumenje strojev. Razezani otroci kuštravih las in umazanih obrazov se valjajo v cestnem blatu in njih jokajoči, vpijoči in smejoči glasovi se pridružujejo splošnemu vrišču.

Iz visokega dimnika — zvonika kapitala — se vala črna, gosti dim, ki se leno plazi čez razprostrte gozde, kakor da hoče naznaniti zelenemu drevju, da se mu bliža konec, in da se bodo sočnata debla v strojih spreminila v sok. Voteli, kratki spiski se oglašajo — tuljenje strojev pojema — sledujoč utihne vse — pol dne je.

Kakor divji klopčič se gnetejo delavci in delavke v precej velikem izhodu. Z znojem oblije, utrujene ženske nelepkih oblik, z zgodaj zastarelim obrazom, v katerega silijo razmršeni lasje, hite po potu k stanovanjskemu poslopju. Slišijo se otroški glasovi, ki veselo kličejo: "Mati!" Toda matere nimajo časa, da bi se brigale za otroke — pripravljati morajo kosilo.

Odrasli moške bledih obrazov in motnih pogledov, s kratko pipico v ustih, gredo počasneje domov, in po njihovi ohlapni hodi se pozna, da so izpremenili že precejšen del svoje delovne sile v kapital. Mlajši delavci se skušajo za nekaj hipov razvedriti v prosti naravi in se poveseleli svojega življenja, a kmalu jim poidejo moči, prehitro so morali spoznati resnost življenja — oropalo jih je mladosti. Slednjič pride mož, ki je za glavo večji od vseh, in tudi njegovo vedenje se loči od vedenja drugih. Pet križev mora že imeti na grbi, vendar hodi še mirno in pokoncu, čeprav so lasje in brada že dokaj sive barve. Zdajpazdaj si pogleda v žuljevo, koščeno roko močne, ščetinate brke in samozvestno pogleda v svet s črnimi, bodočimi očmi, kakor da mu vsa dolga leta niso strla življenske sile.

Ne mudi se mu tako zelo, ker ve, da gospodinja — sama delavka v tovarni — še ni gotova z jedjo; sveži gozdni zrak pa mu je ljubi od soparnega ozračja v ozkih, z ljudmi prenapolnjenih bivališčih.

"Ti gotovo nisi lačen, Martin?" mu zakliče eden njegovih tovarišev.

"Pridem prav", odvrne Martin, počasi stopi čez cesto in izigine v hiši. V tovarni mu pravijo "stari Martin". Kako da so mu dali to ime, sam ne ve, in tisti, ki ga tako kličejo, mogoče še manj. Njegova starost in njegova zunanjost gotovo ne opravičujeta tega imena, še manj pa čas, odkar dela v papirnici, ker je komaj tri leta, ko je prišel v to zakotno tovarno, ne da bi delavci vedeli, kdo je in odkod.

O njem sploh ničesar ne vedo, razen tega, da nima ne žene in ne otrok, da je torej samsen. Hudobni jeziki govore, da gre vsako nedeljo na pošto v dve uri oddaljen mestec in da sprejme tam za boječek; a to so samo domnevanja in nihče ne ve nič gotovega.

Po kratkem času, ki bi razvajenemu človeku komaj zadoščal, da spije skodelico kave, zapusti delavsko hišo in gre zadržaj za poslopjem v gozd.

Zunaj pripeka julijsko sonce, a tu je hladno. Miren in veličasten je gozd. Noben vtrč ne pihlja in tudi ptički so danes izgubili veselje do prepevanja in spe opoldanske spanje.

Gozdno tišino moti samo šum, ki ga poraja samo veselo, mnogo-glasno brenčanje muh, ki obkrožujejo obraz moža. Martin sede na tla, pokrita s smrečnimi iglami, se nasloni s širokim hrbtom na deblo, vzame iz žepa časopis in bere. Ne zmeni se, da mu cela tropa muh sedi na znojem celu; ne sliši korakov, ki se mu približujejo od zadaj, njegove oči žare

od radosti nad uvodnim člankom, ki ga pravkar študira; popolnoma je zatopljen v svoje berilo.

"Ali, Martin, kako morete čitati časopis, ki je vendar prepovedan!" govori za njim glas, ki izraža začudenje.

Delavec se prestrašen obrne, za njim stoji mlad mož v lahni, sivi, letni obleki, na glavi panama, ki senči s širokim okrajem goli obraz, v katerem je nos, na katerem sedi zlati ščipalnik, nekoliko prevelik.

"Dober dan, gospod ravnatelj!" pozdravi delavec in se odkrije, ne da bi vstal.

"List je vendar prepovedan, Martin!" ponovi ravnatelj, skoraj jezen vsled premalo spoštivega vedenja delavca. "Takih socialističnih stvari ne smete brati, razumete!"

"Prepovedan da je ta časopis, pravite?" in presenečen zre Martin v ravnatelja.

"Seveda!"

"Seveda tudi še", zamrmra Martin, smehlja se v brke. "Meni se zdi, da gospod ravnatelj niti ne ve, da je ta časopis prav tako javen kakor vsi drugi in da ga zato sme brati vsak."

Ravnatelj je obliha rdečica. Poučevati naj bi se dal od delavca, on, gospod ravnatelj!

"In če bi stokrat ne bil prepovedan", vzroji se sedaj, "tedaj jaz ne trpim, da bi delavec moje tovarne bral take stvari!"

Martin je vstal in nehotje je stopil ravnatelju korak nazaj, ker se je bal samozavestnega moža.

Ponosno vzravnal kakor smreka, ob kateri je stal, je stopil pred ravnatelja. Oči so mu žarele tako, da je ravnatelj svoje nehotne povabil k tlom, ustnice pa mu je obkrožil zaničljiv smeh.

"Povedal vam bom nekaj. Ponosen sem in hvalim Boga, da so moji starši kljub temu, da so bili revni, skrbeli za mojo vzgojo in sem se navadil brati in pisati. Tudi sem ponosen, da skromno odmerjeni prosti čas lahko porabim v to svrhu, da vjamem nekaj drobtin od tega, kar so veliki duhovi ustvarili za splošnost, za vse ljudi — torej tudi zame. In slednjič sem ponosen, da mi ni treba tako topo in brezmišlno životriti, kakor velikemu delu delavstva, ki je zaposleno v vaši tovarni in katero voditi imate vi čast. In ker je moj ponos in vse moje veselje, ako se morem poglabiti v knjige in časopise, da za trenutek pozabim na revščino, zato si tega ne dam prav od nikogar prepovedati!"

Odrevenel stoji ravnatelj pred delavcem, ne more umeti, kako da se predrznje podložnik tako govoriti z njim. Rad bi ga bil takaj odpustil, ali Martin je dober, priden, težko nadomestljiv delavec; zategadelj raje pretrpi žalitev.

"Ako že hočete čitati, ali morajo biti ravno socialistični časopisi?" pravi ravnatelj z zatajevanjem jezic.

"Prijetelj resnice sem", odgovori Martin. "In ker najdem resnico samo tukaj" — pri tem pokaže na časopis, ki ga je imel v roki — "zategadelj berem ravno ta list."

"Jaz pa tega ne trpim in vas odslovim, če se boste še nadalje pečali s takimi stvarmi!" je izjavil ravnatelj, rdeč od jeze.

Razburjen do skrajnosti, bi bil Martin zdobil tega človeka zaradi njegove predrznosti, a obvladal je svoje občutke in dejal s prisiljeno mirnostjo: "Vi ste služabnik gospodarsko močnega razreda in zato tudi imate pravico, da me odslovite. Pravice pa nimate, da bi delavcu prepovedali in ga celo kaznovali zaradi stvari, ki se peča z njimi zunaj tovarne in so zasebna značaja. Dajte mi delavsko knjižnico in videla se ne bova več. Vi boste živeli brez mene, jaz pa brez vas."

"Vi se torej res hočete raje odreči delu v moji tovarni, kakor pa temu časopisu? Tega res ne morem razumeti", je rekel ravnatelj, majaje z glavjo.

"Vi seveda ne morete tega umeti, ker ne veste, kaj je prepričanje, ker ste navajeni delati samo to, kar vam ukažejo zgornji. Jaz pa cenim svoje prepričanje višje od dela pri vas in zato je torej boljše, da se ločiva."

Oglašajo se zategnjeni cvileči pisk, v gozd se zaslišijo glasovi delavcev, ki se vračajo na delo; z glavjo majaje odide ravnatelj proti tovarni.

Temni oblaki pokrivajo vzhodno stran obzorja; silen grom v kratkih presledkih pretresa nenavadno soparno ozračje, da se pla-

šita človek in žival. Brzokrole lastovnice naznanjajo bližajočo se nevihto in brzjavni drogi ob deželni cesti brne melanholično godbo.

Po deželni cesti pa gre Martin in pod pazduho nese majhno culo; v njej ima vse svoje imetje, v njej je vse njegovo premoženje. Njegova hoja je gibčnejša kakor navadno, oči se mu svetijo — to so oči človeka, ki je zadovoljen sam s seboj.

Naprej, vedno naprej se vije njegova pot, ne glede na pretečo nevihto, in iz nebotičnih viščin mu škerjanček veselo žvrgoli popotno pesem.

Nesrečna tura.

Spisal Studenko.

Moj prijatelj Štefan je bil hribozbec prve vrste. Ni hodil samo na Sv. Katarino preganjat dolge čase in gledat ljubljansko meglo na Šmarno goro, ampak bila sta tudi z očetom Triglavom stara znanca. Dasiravno Štefan ni bil prav urnih nog, je bil pa zato zanesljivejši. Nikdar ni hodil v nevarnost, samo popolnoma varna pota je ljubil, pa ta je ubiral počasi in s premislekom razumnega človeka. Njegova hoja je bila zato tudi zanesljiva kot kraškega osla, in da li so Štefanu odpovedale noge, tega si ne dovoljujem kot njegov prijatelj niti misliti. Dokaz imam že v tem, da Štefana zaradi premočnih nog niso hoteli potrditi k vojakom, dasiravno dandanes ne izbirajo več, ampak je dobra vsaka krevlja. Po obliki sodebi pa to ni bila Štefanova napa, ampak posebna odličnost njegovega telesa. Kajti moškemu se sploh ne poda, če ima nožice kot palčice, proti katerim je život tak kot krompir proti tankima bilicam.

Priporočil sem se tedaj svojemu prijatelju Štefanu, da bi šel z njim na kako višjo goro. To sem pa storil iz sledečih namenov: Prvič je bil Štefan bolj pameten kot one vrste ljudje, ki hodijo v gore poskušat svoje talente za zrakoplovstvo, kajti o Štefanu se je vedelo, da še ni nikdar frčal čez kake skale, kot delajo to nekateri turisti, ki menda mislijo, da je naša majka zemlja že izgubila svojo privlačno silo, ali se pa zanašajo na vpliv lune. Drugič je bil Štefan trden v nogah, tako, da bi morda poleg svojih kosti vlekel še moje, če bi imel ostati v kakem jarku, kar se lahko zgodi turistu rekrutu. To so bili poglavitni vzroki, zakaj sem si ravno Štefana izbral za vodnika na težko pot turistik.

Ko sem Štefanu razodel svojo namero, je bil prav zadovoljen z menoj. Opomnil je samo, da bova za začetek naredila prav lahko turo, n. pr. na Šmarno goro, s čemer se pa nisem strinjal, kajti na njej sem bil pa dovoljkrat. Predložil mi je pa drugi načrt: Vrhniko čez hribe, tja gori v Škofjo Loko. S tem sem bil že zadovoljen. Ko sem se pa spomnil, da imam v bližini Vrhniko neko sestrično, s katero nisem bil niti osebno znan, sem se namenil za to pot, da bi se oglašil pri svojih sorodnikih. To sem povedal tudi Štefanu in glej ga zlomka. Štefan je poznal moje sestrično, ker se je večkrat ustavil v dotični hiši. Njen oče, moj stric, je imel namreč gostilno, in ker je bil on vdoovec, mu je hči Klotilda gospodinjila. Štefan je namreč po končanih turah zelo ljubil miren kotiček v gostilni, odkoder se ni izplela ganil. Na ta način se je seznanil tudi z mojo sestrično Klotildo, o kateri je omenil, da je pravo inteligentna gospodinja, ker je bila prej dolgo časa v Škofji Loki v samostanu. To je bilo sicer tudi meni vse znano, in ker sem videl, da je Štefan vse ravno tako povedal, sem mu veroval, da jo v resnici pozna.

Odpravila sva se tedaj na pot. Štefan je vzel svoj nahrbtnik in ga zalozil še zame, kajti meni, novincu, ni še zaupal takega bremena. Kedaj sva se ravno pripe-ljala na Vrhniko, se ne more natanko določiti, ker ta vlak ne upošteva predpisane časa. A bilo je že precej pozno zvečer, kajti odločila sva se, da greva iz Vrhniko zgodaj zjutraj, da bova hodila po hladu in da ne bo treba preveč hiteti do določenega cilja.

S postaje sva šla naravnost k moji sestrični. Medpotoma sem rekel Štefanu:

"Prijetelj, pa me ne smeš takoj predstaviti. Rečel sam da si me videl pred kratkim v Ljubljani, bomo videli, če bo vedela o meni kaj povedati. Kajti sestrične so v časih do skrajnosti odkritosrčne in hibe svojih bratrancev in sestričen, čeravno jih morda komaj poznajo. Klotilda mene osebno ne pozna, le drugi so ji gotovo kaj povedali o meni, ker zahajajo mnogi mojih znancev v to gostilno."

"Dobro," je rekel Štefan, "bom že tako vse spregledal, da se bomo nazadnje še smejali. Ampak držati se moraš prav resno."

V tem sva prišla do gostilne. Štefan vstopi naprej, jaz pa za njim. Sedla sva za mizo in prišla je kmalu Klotilda. S Štefanom sta se prav prijazno pozdravila in vprašala ga je celo, če je namenjen na dolgo pot.

"Ne daleč, gospodična! Samo do Škofje Loke za enkrat, ker ta gospod se ni vajen turistovskega življenja. Hočeva začeti z malim."

"Ali je gospod tudi iz Ljubljane?" je vprašala Klotilda.

"Tudi, Imam čast — moj prijatelj Rudolf Vrhne," se je izmislil v hitrici Štefan. S tem, da me je predstavil pod napačnim imenom, je bil ustrelen prvi kozel. Dobro je bilo, da me sestrična ni poznala, ker bi bila sicer to malo prevelika blamaža.

Nato sva naročila vina in ko je prišlo to na mizo, je prisel tudi gospodična Klotilda k nama; na Štefanovo povabilo, seveda.

"Včeraj, gospodična, sem srečal v Ljubljani vašega bratrance. Ali pride kedaj k vam?"

"K nam? Še nikdar ga ni bilo. Premislite vendar, vsak obišče svoje sorodnike kadarkoli more, ampak to je pa tak kmetavz, da se ne približa hiši."

Seveda, morda se boji, da bi mu krona padla z glave, če bi se ponizal tako daleč in prišel iz mesta da deželo obiskat sorodnike. Misli, da je bogve kaj, če je prišel do borgega uradnika, ki v sredi meseca še kufra nima več v žepu. Slišala sem tudi, da je do ušes zadolžen. Neka natakari-rica, ki je prišla iz Ljubljane k nam, je pravila, da je v gostilni, kjer je služila ona, dolgoval na hrani kar pol leta. In tak sramok si še misli, da je kaj! Ni vredno, da bi govorila o njem, ampak kar je res, to je res!"

Meni se je zdelo, da so mi pri teh besedah zrasla ušesa še za toliko kot je normalna mera, s takim začudenjem sem to poslušal. Mislim sem si, da je gospodična Klotilda zamenjala moje osebnost s kom drugim. Tega dvoma me je rešil Štefan, ki je rekel:

"Ošaben je res malo, ampak da bi tako dolgeve delal, o tem mi pa ni bilo znano."

"Ošaben, ošaben, pa še kako," povzame hitro Klotilda ter doda zaupno: "Ampak so še druge zadeve, pa je boljše, da se molči."

"Prav hvaležen bi vam bil, gospodična, če bi ga mi še malo bolj opisali, jaz bi ga rad poznal bolj temeljito tudi meni se zdi, da je bolj zaprt človek in da se kaže na vnanje drugačnega kot je v resnici."

"Drugačnega se kaže, drugačnega. Ampak, prosim, ne govorite nikjer o tem. Dotična natakari-rica je pravila, da je grozen bab-jek. Menda vse z ženskami zalupa. Vsak dan ima drogov. Pa kaj bi vam pravila. Opazujte ga, jaz vem le, kar so mi drugi povedali."

"A, pustimo to," je rekel Štefan, videč tudi mene, da sem bil že v zadregi.

Klotilda je morala med tem k drugi mizi k gostom.

"Štefan, sedaj bova pa šla," opomnim jaz.

"Meni je prav, samo jezen ne bodi," pravi Štefan. Nato sva plačala in se odpravila. Klotilda je podala Štefanu roko, za tem pa meni. "Žbogom, gospodična," sem rekel in dostavil: "Hvala vam tudi lepa za besede, ki ste jih govorili o meni, svojemu bratrance — Jožefu Ravniku."

"Oh!"

Samo ta vzklil sem še slišal iz njenih ust, kajti v tem hipu sem zaprl vrata za seboj.

"Kaj si storil Joško!" me prime zunaj Štefan, držeč se za glavo. "Zakaj si ji povedal, kdo si. Oh, s takimi ljudmi hoditi na ture! Joj, joj, zdaj sem pa še jaz notri!"

Štefana je utolažila šele postelj v gostilni, kjer sva dobila prenočišče. Jaz pa niti spati nisem mogel. Vse mogoče mi je rojilo po glavi.

Drugo jutro je bilo solnce visoko na nebu, ko sva se vzbudila. Štefan je pogledal na uro. Bila je devet.

"Za najino pot je prepozno," reče Štefan.

"Dobro," mu odvrnem, "pa se

meni kaj povedati. Kajti sestrične so v časih do skrajnosti odkritosrčne in hibe svojih bratrancev in sestričen, čeravno jih morda komaj poznajo. Klotilda mene osebno ne pozna, le drugi so ji gotovo kaj povedali o meni, ker zahajajo mnogi mojih znancev v to gostilno."

"Dobro," je rekel Štefan, "bom že tako vse spregledal, da se bomo nazadnje še smejali. Ampak držati se moraš prav resno."

V tem sva prišla do gostilne. Štefan vstopi naprej, jaz pa za njim. Sedla sva za mizo in prišla je kmalu Klotilda. S Štefanom sta se prav prijazno pozdravila in vprašala ga je celo, če je namenjen na dolgo pot.

"Ne daleč, gospodična! Samo do Škofje Loke za enkrat, ker ta gospod se ni vajen turistovskega življenja. Hočeva začeti z malim."

"Ali je gospod tudi iz Ljubljane?" je vprašala Klotilda.

"Tudi, Imam čast — moj prijatelj Rudolf Vrhne," se je izmislil v hitrici Štefan. S tem, da me je predstavil pod napačnim imenom, je bil ustrelen prvi kozel. Dobro je bilo, da me sestrična ni poznala, ker bi bila sicer to malo prevelika blamaža.

Nato sva naročila vina in ko je prišlo to na mizo, je prisel tudi gospodična Klotilda k nama; na Štefanovo povabilo, seveda.

"Včeraj, gospodična, sem srečal v Ljubljani vašega bratrance. Ali pride kedaj k vam?"

"K nam? Še nikdar ga ni bilo. Premislite vendar, vsak obišče svoje sorodnike kadarkoli more, ampak to je pa tak kmetavz, da se ne približa hiši."

Seveda, morda se boji, da bi mu krona padla z glave, če bi se ponizal tako daleč in prišel iz mesta da deželo obiskat sorodnike. Misli, da je bogve kaj, če je prišel do borgega uradnika, ki v sredi meseca še kufra nima več v žepu. Slišala sem tudi, da je do ušes zadolžen. Neka natakari-rica, ki je prišla iz Ljubljane k nam, je pravila, da je v gostilni, kjer je služila ona, dolgoval na hrani kar pol leta. In tak sramok si še misli, da je kaj! Ni vredno, da bi govorila o njem, ampak kar je res, to je res!"

Meni se je zdelo, da so mi pri teh besedah zrasla ušesa še za toliko kot je normalna mera, s takim začudenjem sem to poslušal. Mislim sem si, da je gospodična Klotilda zamenjala moje osebnost s kom drugim. Tega dvoma me je rešil Štefan, ki je rekel:

"Ošaben je res malo, ampak da bi tako dolgeve delal, o tem mi pa ni bilo znano."

"Ošaben, ošaben, pa še kako," povzame hitro Klotilda ter doda zaupno: "Ampak so še druge zadeve, pa je boljše, da se molči."

"Prav hvaležen bi vam bil, gospodična, če bi ga mi še malo bolj opisali, jaz bi ga rad poznal bolj temeljito tudi meni se zdi, da je bolj zaprt človek in da se kaže na vnanje drugačnega kot je v resnici."

"Drugačnega se kaže, drugačnega. Ampak, prosim, ne govorite nikjer o tem. Dotična natakari-rica je pravila, da je grozen bab-jek. Menda vse z ženskami zalupa. Vsak dan ima drogov. Pa kaj bi vam pravila. Opazujte ga, jaz vem le, kar so mi drugi povedali."

"A, pustimo to," je rekel Štefan, videč tudi mene, da sem bil že v zadregi.

Klotilda je morala med tem k drugi mizi k gostom.

"Štefan, sedaj bova pa šla," opomnim jaz.

"Meni je prav, samo jezen ne bodi," pravi Štefan. Nato sva plačala in se odpravila. Klotilda je podala Štefanu roko, za tem pa meni. "Žbogom, gospodična," sem rekel in dostavil: "Hvala vam tudi lepa za besede, ki ste jih govorili o meni, svojemu bratrance — Jožefu Ravniku."

"Oh!"

Samo ta vzklil sem še slišal iz njenih ust, kajti v tem hipu sem zaprl vrata za seboj.

"Kaj si storil Joško!" me prime zunaj Štefan, držeč se za glavo. "Zakaj si ji povedal, kdo si. Oh, s takimi ljudmi hoditi na ture! Joj, joj, zdaj sem pa še jaz notri!"

Štefana je utolažila šele postelj v gostilni, kjer sva dobila prenočišče. Jaz pa niti spati nisem mogel. Vse mogoče mi je rojilo po glavi.

Drugo jutro je bilo solnce visoko na nebu, ko sva se vzbudila. Štefan je pogledal na uro. Bila je devet.

"Za najino pot je prepozno," reče Štefan.

"Dobro," mu odvrnem, "pa se

meni kaj povedati. Kajti sestrične so v časih do skrajnosti odkritosrčne in hibe svojih bratrancev in sestričen, čeravno jih morda komaj poznajo. Klotilda mene osebno ne pozna, le drugi so ji gotovo kaj povedali o meni, ker zahajajo mnogi mojih znancev v to gostilno."

"Dobro," je rekel Štefan, "bom že tako vse spregledal, da se bomo nazadnje še smejali. Ampak držati se moraš prav resno."

V tem sva prišla do gostilne. Štefan vstopi naprej, jaz pa za njim. Sedla sva za mizo in prišla je kmalu Klotilda. S Štefanom sta se prav prijazno pozdravila in vprašala ga je celo, če je namenjen na dolgo pot.

"Ne daleč, gospodična! Samo do Škofje Loke za enkrat, ker ta gospod se ni vajen turistovskega življenja. Hočeva začeti z malim."

"Ali je gospod tudi iz Ljubljane?" je vprašala Klotilda.

"Tudi, Imam čast — moj prijatelj Rudolf Vrhne," se je izmislil v hitrici Štefan. S tem, da me je predstavil pod napačnim imenom, je bil ustrelen prvi kozel. Dobro je bilo, da me sestrična ni poznala, ker bi bila sicer to malo prevelika blamaža.

Nato sva naročila vina in ko je prišlo to na mizo, je prisel tudi gospodična Klotilda k nama; na Štefanovo povabilo, seveda.

"Včeraj, gospodična, sem srečal v Ljubljani vašega bratrance. Ali pride kedaj k vam?"

"K nam? Še nikdar ga ni bilo. Premislite vendar, vsak obišče svoje sorodnike kadarkoli more, ampak to je pa tak kmetavz, da se ne približa hiši."

Seveda, morda se boji, da bi mu krona padla z glave, če bi se ponizal tako daleč in prišel iz mesta da deželo obiskat sorodnike. Misli, da je bogve kaj, če je prišel do borgega uradnika, ki v sredi meseca še kufra nima več v žepu. Slišala sem tudi, da je do ušes zadolžen. Neka natakari-rica, ki je prišla iz Ljubljane k nam, je pravila, da je v gostilni, kjer je služila ona, dolgoval na hrani kar pol leta. In tak sramok si še misli, da je kaj! Ni vredno, da bi govorila o njem, ampak kar je res, to je res!"

Meni se je zdelo, da so mi pri teh besedah zrasla ušesa še za toliko kot je normalna mera, s takim začudenjem sem to poslušal. Mislim sem si, da je gospodična Klotilda zamenjala moje osebnost s kom drugim. Tega dvoma me je rešil Štefan, ki je rekel:

"Ošaben je res malo, ampak da bi tako dolgeve delal, o tem mi pa ni bilo znano."

"Ošaben, ošaben, pa še kako," povzame hitro Klotilda ter doda zaupno: "Ampak so še druge zadeve, pa je boljše, da se molči."

"Prav hvaležen bi vam bil, gospodična, če bi ga mi še malo bolj opisali, jaz bi ga rad poznal bolj temeljito tudi meni se zdi, da je bolj zaprt človek in da se kaže na vnanje drugačnega kot je v resnici."

"Drugačnega se kaže, drugačnega. Ampak, prosim, ne govorite nikjer o tem. Dotična natakari-rica je pravila, da je grozen bab-jek. Menda vse z ženskami zalupa. Vsak dan ima drogov. Pa kaj bi vam pravila. Opazujte ga, jaz vem le, kar so mi drugi povedali."

"A, pustimo to," je rekel Štefan, videč tudi mene, da sem bil že v zadregi.

Klotilda je morala med tem k drugi mizi k gostom.

"Štefan, sedaj bova pa šla," opomnim jaz.

"Meni je prav, samo jezen ne bodi," pravi Štefan. Nato sva plačala in se odpravila. Klotilda je podala Štefanu roko, za tem pa meni. "Žbogom, gospodična," sem rekel in dostavil: "Hvala vam tudi lepa za besede, ki ste jih govorili o meni, svojemu bratrance — Jožefu Ravniku."

"Oh!"

Samo ta vzklil sem še slišal iz njenih ust, kajti v tem hipu sem zaprl vrata za seboj.

"Kaj si storil Joško!" me prime zunaj Štefan, držeč se za glavo. "Zakaj si ji povedal, kdo si. Oh, s takimi ljudmi hoditi na ture! Joj, joj, zdaj sem pa še jaz notri!"

Štefana je utolažila šele postelj v gostilni, kjer sva dobila prenočišče. Jaz pa niti spati nisem mogel. Vse mogoče mi je rojilo po glavi.

Drugo jutro je bilo solnce visoko na nebu, ko sva se vzbudila. Štefan je pogledal na uro. Bila je devet.

"Za najino pot je prepozno," reče Štefan.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation)
FRANK SAKSER, President
ANKO PLESKO, Secretary
LOUIS BENEFIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Če celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
Če celo leto velja list za Evropo in	1.50
Če celo leto velja list za Ameriko in	4.00
Če celo leto velja list za Evropo in	2.00
Če celo leto velja list za Ameriko in	4.50
Če celo leto velja list za Evropo in	2.50
Če celo leto velja list za Ameriko in	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vremeni nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

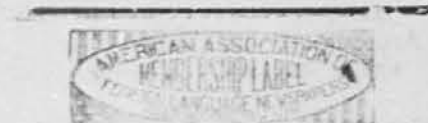
Dopisi brez podpisa ali osebnosti se ne
vračajo.

Denar naj se blagovno pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
divizije naznani, da hitreje najde-
mo naslednika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
zov:

"GLAS NARODA"
42 Cortlandt St., New York City.
Telephone 487 Cortlandt.

**Koncem tedna.**

Delnice jeklarskega trasta so
bile te dni tako drage, kakor se
slikar prof. Potemakem tedaj ni
videl, da bi se jeklarski trasti
bal Wilsonove izvolitve in njego-
ve tarine revizije.

Republikanske dame so vstan-
o. Hah, katero znanje zna-
meje se silene nogavice. Ali pa
bodo ta znak tudi vidno nosile?

Celo uspraviti se je mogoče e-
lektričnim potom. Dosedaj so u-
parabljali to sredstvo le za
vedno spanje.

Vojna za Tripolis stane Italijo
dosedaj petinšestdeset milijonov
dolarjev. Kako draga bi bila za
Italijo čela prava vojna, kajti to
srečanje s topovi iz varne raz-
dalje vendar ni mogoče imenova-
ti vojno.

Nek vegetarec zatrjuje, da je
s čebulo obložen kos kruha redi-
nejši, kakor steak. Se redilnejši
bo vsekakor steak s čebulo.

Nek siromaken Anglež je mo-
ral v ječo, ker ni mogel plačati
dohodninskih davkov za posestva
svoje žene. Civilizacija, v kateri
hlačenoseči spol nima nobene o-
mene vredne pravice.

Nek ruski znanstvenik meni
da je mogoče napravljati jajca iz
zraka. Predlagamo postaviti, k
preprečevanju napravljati jajca iz
zraka oziroma ozračja v čifut-
skem delu našega mesta. Hvala
za čebulni in drug podobni
vonj!

V New Jersey je napadla ne-
kega moža štiri funte težka žaba
in ga vrela po tleh. Če bi bil mo-
skit, bi prej verjeli.

Te dni je bil spominski dan za
mnoške emancipacije. Petdeset
let je preteklo od proglasa Abra-
ham Lincoln. In danes govori
mož, ki se izdaja za drugega Lin-
colna, da je treba vzeti zamor-
cem vse pravice, in to iz edinega
vzroka, ker zamorski delegati na
republikanski konvenciji niso bi-
li zaupljivi.

Nek učenjak je izjavil na higi-
eničnem kongresu, da bo zna-
nost zboljšala človeške možnosti.
Da bi to še doživeli — mogoče
potem nekateri listi ne bodo več
tako suhoparni.

Vladni list "Smrdoljub" se ne-
kaj ujeđa. Vse nič ne pomaga,
pozornosti ne obrne nase, vsaj ti-
ste ne, katero bi rad. Ljudje se
tako izprevideli, s kom imajo o-
praviti.

Pihne ga pa vseeno. "Smrdol-
jubov" urednik ima edino za-
slombo pri nekaterih čifutih, ki
pravijo, da so Hrvti, v svoji o-
nji pa prinaša sliko Matere bož-
je. Pač skrajna perfidnost lopov-
ske fakirja!

O razmerah na Kranjskem.

Bolezen me je silila, da obiščem
Dolenjske Toplice, in tja me je
dovel dokaj počasni vlak dolenj-
ske železnice.

Toplice so take, kakor so ved-
no bile, napredka ni, in temu je
vzrok knez Anersperg s svojimi
oskrbniki. V Gradu, kjer se na-
hajajo toplice, se že desetletja ni
nič spremenilo, ali zboljšalo.

Še, poslabšalo! Gost v Gradu mo-
ra prositi za menjavo perila na
posteljah, ker istega puste po več
nego teden, in ako bi človek vse
potrpeč, bi mu pustili rjuhe po
več tednov. Vodovod je zelo po-
manjkljiv, v poletnem času vode
sploh zmanjka, kar je posebno
ostudno na straniščih. V občini se
pa na vsakem dolgem nadstropju
nahaja po eno stranišče za mož-
ke in ženske, kar nikakor ne u-
gaja za take bolnike. Dalje po
deseti uri zvečer ni nobene luči
na stopnicah, niti na mostov-
jih. Po sobah pa morajo gostje
žgati starodavne sveče. Hrana v
restavraciji ni bila posebno do-
bra; pičica, vino je bilo dobro.

Cuditi se je pa, da je tako malo
sajda na prodaj v Toplicah, ko
je vendar revmatikarjem tako
priporočano; o sveži pitni vodi
pa ni govora. V drugih gostinah
kakor pri bratih Sitar pa gostom
dobro postrežejo bodisi s stano-
vanji in okusno hrano. Toplice
bi morale priti v druge roke, ne
pa vedno le v menjačnice se oskrb-
nike, kateri v prvi vrsti le zase
skrbijo. Stari grad bi se imel po-
polnoma moderno prezidati;
vožnja s Stražo pa bi imeli nado-
mestiti z avtomobili, ne pa z oz-
kimi vozovi, v katerih se bolnik
pazi in je potisnjen kakor siani-
la v sodu. Za moderne in kom-
fortne naprave vendar vsakdo
rad kaj več plača, posebno pa na
udih bolan človek. Ali kaj mi po-
maga to pisariti, ker ostanejo te
vrste glas v puščavi vpijočega.

Dopadla mi je šolska mladina
v Toplicah; dečki in deklice
splošno pohvaljujejo tuje in
to je zasluga učiteljev; da bi te
učitelje le posnemali še drugi in
mladina v glavo vstopi v ljudnost.

Kar se Janežek navadi, to Janež
zna.

V Toplice smo vsak dan čuli
strele dinamita, ko so razstrelje-
vali kamenje na Belokranjski je-
leznici. Ker pa baš o tej govorini
naj mi bode še dovoljeno pove-
dati, kako so jo domačini zavol-
ili pri vprašanju za vpražno ži-
vino pri gradnji. Domačini so
od podjetnikov baje zahtevali vi-
sokke cene, nato so pa prišli Zidje
iz daljne Poljske ter od podjet-
nikov prevzeli odvažanje in se
pogodili za gotovo ceno; tem ži-
dom pa sedaj domačini tlačajo in
delajo mnogo ceneje da Zidje
za nikako delo denarje v žep
spravijo, domačini se pa jeze.

Druhi krajci po Dolenjskem
nismam zamogeli obiskati zaradi bo-
lehnih nog; na enega pa le nisem
pozabil in to je na Anton Klinec,
kateri je gotovo še v spominu ro-
jakom v Clevelandu. Na njego-
vem domu sem ga obiskal in se o
njem pogovarjala ter marsi-
kaj spominjala; ostal je ista ko-
sina kakor je bil. V Toplicah
pa me je doletela čast se pozdra-
viti z našim bivšim škofom Rt.
Rev. Starhom. Mož izvrstno iz-
reda, mnogo bolje nego kdaj po-
preje; šel je na obisk brata v Se-
ano, kateri mu boleha.

Iz Toplice sem se podal naravnost
v hladneje podnebje in na
bolj oster zrak na Bled. Na Ble-
du se je od mojega poslednjega
obiska sezidalo več vil, v kar je
pripomogla nova železnica. Za
hotelirje in gostilničarje je bilo
letos slabo leto na Bledu; vedno
deževeje in hladno vreme je tuja
odvračalo. Med tujci je bil letos
dalj časa minister Trnka in k
njemu so romale razne deputate
in s prošnjami; tudi neki nag-
ovjedca je prišel za eno noč na
Bled — spat. Seboj je pripeljal
mnogo služabnikov; hotelir je
pripravil 12 sob in drugim go-
stom le cel teden prej odpove-
dal, sam si je omislil nov frak, da
se je v njem udano poklonil, a
kakor vedo drugi ljudje praviti,
je imel pri tem častnem posetu
izgubo. Tudi naše brhke Sokole
iz Ljubljane, Trsta, Gorice, Kra-
nja in drugih krajev sem tam vi-
del ter njih mojstersko telovad-
bo, bodisi precizne proste vaje,
kakor atletske vaje na orodju;
"Sokol" je privabil okoli 5000
ljudi na Bled iz raznih krajev
Slovenske. Gostilničarji so isti
lan vse razprodali, kar so imeli
skuhanega in pečenega in napra-
vili lep zaslužek.

Iz Bleda sem se podal tudi v
Bohinj. Bohinjska Bistrica se je
lepo razvila, a od mnogih hote-
lov, katere so tam zgradili pri
novi železnici, se zamore le malo-
kdo pohvaliti, da dela dobro kup-
čijo, nekateri so se zelo zašpekul-
lirali. Ravno isti dan kot jaz so
bili v Bohinju tudi gorski strele-
ci in od njih sem poizvedel, da ima
drug dan ves bataljon vaje na
Triglavu. Vojaki so mi tudi pra-
vili da jih hudo gonijo po gorah
in morajo čez drn in strm.

Na Bledu dobe v kratkem nov
vodovod in električno razsvetljo-
vanje, kar je tudi skrajni čas. Tuje
zahteva dandanes komfort, na
pa istega tudi plača. Nekateri do-
mačini tožijo o dragini na Ble-
du, a te nismam našel; lepo čedno
sobo za 3 krome na dan pač ni vi-
soka cena, ako pomislimo, da ti
ljudje denarje le par tednov slu-
žijo, potem jim pa ostanejo sobe
prazne po 10 mesecev, in isto ve-
lja o hrani.

Iz Bleda sem napravil izlet v
Beljak, kjer sem obiskal pri Sv.
Križu Rev. J. Trunka, ter se
marsikaj pomenilo o njegove-
knjigi "Amerika in Amerikan-
ci", katero uprav piše. Sprejel
me je zelo gostoljubno. Obiskal
sem tudi Celovec in seveda Mo-
horjevo družbo, ker imel sem
večje naročilo za knjige. Pri ko-
silu smo se prav po domače zaba-
vali v slovenski gostilni z Rev.
Zagorec in drugimi gospodi.

Kmalu mi je potekel čas in
moral sem se vrniti preko Trsta
v New York kajti na kopnem,
imel sem le šest tednov odnora-
a od teh tri tedne v Toplicah, tri
tedne sem pa bolehal na Bledu.

Dne 17. avgusta sem se ukre-
zopet na Kaiser Franz Josefa in
po zelo prijetni vožnji dospel v
13 dneh v New York; dospel bi
v 12 dnevih, ali zamudil smo se
pri ozledu Kotora 6 ur, v Algiru
pa celih 12 ur. Na parniku je bi-
lo mnogo Slovencev in Sloveni-
in brzo nam je čas minul, ker
smo imeli ugodno vreme. Videli
smo polje Kotora še drug obrež
na palmatinska mesta; Patras na
Grškem, Palermo na Italijan-
skem, Algir v Afriki in Gibral-
tar. Tako sem jo zopet srečno
prifuriral nazaj, ter ni mi bilo po-
treba nikake operacije in niti u-
režiti ne, kakor je pisal največji
lajževnik Zotti v njegovem Jaz-
becu. Rečem pa le: povsodi je le-
po, doma pa še najlepše.

Frank Sakser.

Slovenske vesti in dopisi.

Važno za Slovence. — Delavski
in naselniški urad v New Yorku
nas obvešča, da se je vsled raz-
širjenja poslovanja preselil v pro-
storneje prostore na št. 95 Ma-
dison Ave. Urad je odprt v sre-
dne zvečer od osme do desete u-
re, v nedeljah dopoldne od pol-
desete ure do ene popoldne. Vhod
se nahaja na št. 26 izt. 29. uli-
ca. Ta urad je bil ustanovljen v
prvi vrsti za varstvo naselencev.
Ako se godi komu kakor krivica
če je bil osleparjen itd., naj pro-
si pomoči v tem uradu. Vsaka
posredovanje v prilog prošnje je
brezplačno. Načelnica urada je
Miss Frances A. Keller.

**Za Slovence v Greater New
Yorku.** — Brata Vogrič, lastnika
slovenske gostilne na vogalu Gra-
ham Ave. in Stag St. v Brook-
lynu, naznanjata, da se vrši vsa-
ko soboto in nedeljo zvečer ples
na veselici v veliki dvorani nju-
nega lokala; rojakom in rojakin-
jam se tedaj nudi dobra zabava.
V omenjeni slovenski gostilni je
vedno dobiti sveže pivo in naj-
boljša vina, v zalogi so tudi dru-
ga izvrstna okrepčila. Vino na
galone po zmernih cenah. Svoji-
k svojim!

Smrtna kosa. — V Conemaugh
Pa. je umrl rojak V. Siterju 6
mesecev star sinček Rafael, v
Wardner, Idaho, pa se je preseli-
v boljšo večnost rojak Ivan Pav-
lič, doma iz Brezja v semiški
fari. Zavarovan ni bil. R. I. P.

Detroit, Mich. — Nekako čud-
no se mi vidi, da se nobeden tu-
doj bivajočih Slovencev ne ogle-
si v nobenem listu, akoravno že
steje naša naselbina približno 300
Slovencev, seveda, da smo raz-
treseni na vse strani, kakor ka-
dar udari krivolčni volk v po-
nižno čredo ovac. Samoobsebi se
razume, da človek, ko dela cel-
dan trdo v tovarnah in livarnah,
se mu sploh ne poljubi prijeti za
pero in je hvaležen, da se ima
priliko zopet opočiti in ohladiti
pri pelci ječmenovca. Pri takem
in enakem trdem delu je večina
naših rojakov uposlenih. Ker se
je nekaj rojakov obrnilo pismeno

na mene, in sleer radi dela, sem
se namenil, da odgovorim v list
"Glas Naroda" in nekoliko opi-
sem delavske razmere. Ker sem
čitatelj različnih listov in ke-
sem prepričan od rojakov, kateri
prihajajo iz raznih krajev v naše
mesto, kako slabo se dela po dru-
gih krajih, stoji naše mesto ne-
kako v prvi vrsti radi dela. Seve-
da bode kdo zaničal, rekoč: stre-
la, saj sem bil tam, pa nisem mo-
gel dela dobiti! To rad verujem,
ker vsak človek je kovač svoj-
sreče, reči pa smem, da sem vi-
del mnogo ljudi raznih narodno-
sti, ki so prišli od drugih dela
iskati in so ga tudi dobili. Nika-
kor ni moja misel koga sem va-
biti in mu zagotoviti delo; vsak
naj sam poskusi. Seveda imajo
prednost rokodelci. Torej toliko
v pojasnilo onim, ki so se obrnili
name pismeno. Kakor drugod
tako tudi v našem mestu niso vsi
ljudje uposleni in se tudi nahaja
lepo število ljudi brez dela, a do-
sti je tudi takih, kateri nečejo
prijeti za vsako delo, katero se
mu ponuja. Tudi to je dokaz, da
ni tako slabo, ker se čita vsaki
lan v angleških listih, koliko
ljudi potrebujejo, kakor na pri-
mer Brush Motor Ford Motor in
druge enake tovarne, katere iz-
delujejo avtomobile. Moja žel-
ja bila, da bi se naselilo še več
Slovencev v to mesto in tako po-
večalo našo slovensko kolonijo.
Tudi na društvenem polju dobro
napredujemo, imamo dva dru-
stva. Prvo je društvo Zveza De-
troitskih Slovencev, spadajoč k
S. N. P. J. in drugo je postaja
št. 76, spadajoča k društvu sv.
Barbare v Forest City, Pa. Oba
društva že precejšnjo število udov
in vse gre v najlepšem redu. O-
meniti moram, da je imela posta-
ja št. 76 prvo plesno veselico in
domačo zabavo v soboto dne 31.
avgusta, katere se je prav lepo
obnesla. Povabila so se razna hr-
vaska, češka, slovaška, srbska
društva, tudi nismo pozabili na
društvo Zveza Detroitkih Slo-
vencev št. 121, kateri so se v
pomeni številu udeležili in tako
pomagali do boljšega uspeha, za
kar se zahvaljujem v imenu ce-
lega društva. Veselice je kaj le-
po zšla in vsi smo bili mnenja,
ostali skupaj do ranega jutra, a
žalobno, čas je hitel kakor vihar
na morju in na pragu veselice se
je prikazal možiček postavil in
zahteval, da se naredi križ čez
godbo in ječmenovce. Z žalost-
nim srem smo zapustili prostor
veselja, v katerem so se pred par
minuti donele lepe slovenske na-
rodne pesmi in se podali k počit-
ku. V resnici bil je kaj lep zabav-
en večer. Vsa navzoča Slovence
pozabil je, na svoje vsakdanje
upravljanje, in se veselil v družbi
svojih prijateljev. Ne smem po-
zabiti g. Frana Mikuliča in nje-
rovo soprogo, katere sta se ude-
ležila naše prve veselice. Gospa
Mikulčič je pokazala svojo vlnod-
nost in blago srce. Kupila je lepe
zvečice, prodajala na veselici
čopke in s tem pomagala društvu
do večje blagajne; zagradel
jima izrekam stotero hvalo. Ži-
vela. Tudi onim, kateri so bili iz-
poljeni, da delujejo na veselici,
gre vsa čast, kajti neutrudljivo
so delali in pokazali s tem, da
jim je društvo sveta stvar. Bra-
te, le tako dalje! — Najbolj
važno stvar imam naznaniti dru-
ga čitateljem "Glasa Naroda",
kar upam, da bode nekatere za-
nimalo. Tukajšnji Slovenci v
Highlan umislili smo si, da usta-
novimo pevsko in dramsko dru-
štvo. Kar bode ponos za Slo-
vence v Detroitu. Zakaj se ne bi
tudi tukaj prepevale mile sloven-
ske pesmi, zakaj ne bi tudi tu-
kad odmevali glasovi sinov majk-
Slave? Torej s pogumom naprej!
Še star pregovor pravi, da kdor
ima veselico do godbe ali petja
ta ne ve, da živi. Da, kako človek
na vse trpljenje, na vse tuge hitro
pozabi, ko zasliši lepo zbrane gla-
sove, glasove, ki zadone iz grl
poslušnih Slovencev. Pokažimo dru-
gim, da smo tudi mi sinovi neke-
ga naroda, kateri živi daleč tam
na Balkanu in kateri je ponosen
na svoj ljubi materni jezik. Se-
daj imamo že precej dobrih moči,
katere so že izvežbane v petju, a
žalobno, da se nobeden Slovenec
ne nahaja pri nas, da bi bil spo-
soben za pevovodjo. Primorani
smo vzeti nekega Čeha, kateri je
baje dober učitelj; seveda za to-
liko časa, da se oglaš kak naš ro-
jak, ki bo sposoben podučevati
možni pevski zbor. Zagradel je
tudi, da bi se naselilo še več do-
brih pevcev v naše mesto in sto-
bi v bratski pevski krog. Torej
pevci, na dan! Kdaj se bode vr-
čila prva glavna seja, bode vsem
Slovincem v Detroitu natančno

naznanjeno. — Še nekaj! Da
vsega imamo dovolj v tem mestu,
kar si kdo požel, samo — o ti
spaka ti, fantje se nekaj pritožijo-
li in grozijo s štrajkom. Pa za-
kaj? Zato, ker deklet ni. Seveda
so, a Slovenci ni. Kaj torej početi-
? Žalostni, obupani tavajo ob
nedeljah sem in tja, pa nikjer ni
tolažbe; huda jim prede in skoraj
bi kmalu prišlo do samomora na
Tischler streetu, pa po sreči je
bila puška lesena in krogla s
krepirja. Potolažil sem jih, re-
koč: Le potrpljenje, vsega bode-
te imeli dovolj in tudi zalih de-
klet se ne bode manjkalo čez čas.
Obljubili so mi, da se bodo pa-
metno obnašali, dokler jih ne raz-
veseli s — prihodom kaka zala evet-
ka. — A. T.

Olisevek pri Kranju. — V ne-
deljo 15. sept. sta se peljala v
Predvor posestnik Fran Juvan
vulgo Mubi in njegov stanovanec
Fran Zadnikar, ki je došel pred
mesečem iz Amerike, po oprav-
kih. Po končanih opravilih sta
bila v gostilni pri Petru v Tupal-
ičah. Tam sta prisleda na voz
Josip Koritnik vulgo Bogar in
njegova žena Angela. Na poti do-
mov se jim splazi mlada kobila
in zadeli so ob znamenje, ki stoji
na razpotju, tako močno, da se je
zbil voz (koleselj), posestnik Fr.
Juvan pa si je zlomil nogo v ste-
gno, da so ga morali prepeljati
v deželno bolnišnico v Ljubljani.
Poškodovani so tudi ostali trije
— ali manj. Fran Zadnikar je
imel še toliko moči, da je šel v
Tupaliče iskat ljudi za pomoč.
Tupalčani so bili takoj usmiljeni
in so poslali dva voza ter peljali
ponesrečence v Olisevek. Doma
je bila velika žalost. Ljudstvo
je izvedelo o nesreči, je priča-
kovalo ponesrečence v veliki
množini. — F. Z.

**V. konvencija S. N. P. J
v Milwaukee, Wis.**

(Nadaljevanje.)

Br. gl. nadzornik Zevnik po-
jasnjuje, da je gl. odbor posla-
njega v Cherry, Ill., v času rud-
niške nesreče. Razum stroškov je
dal potrditi od krajevnega dru-
stva in ga se le potem poslal na
gl. urad. Glede nevrnjenih čekov
izjavlja, da ni mogel imeti kon-
trole nad njimi. Glede povišanja
plače blagajniku izjavlja, da on
je bil za to, da se mu pripozna,
in da je isto odobrilo tudi sploš-
no glasovanje. Se vzame na zna-
nje.

Besedo dobi predsednik gl. po-
rotnega odbora br. Šare. Delova-
nje porotnega odbora S. N. P. J.
je zelo težava stvar, ker so po-
rotniki raztreseni in se mora vse
vršiti pismenim potom. Plače gl.
porotnikom niso plače, ampak
nagrada. Pisma, prihajajoča gl.
porotnikom, dostikrat niso pisma,
ampak cele brošure. Pravila
naj bi bila jasnejša. Vsem ni nik-
dar mogoče ustreči, kar je bilo
možno zastopni narediti, se je na-
redilo, drugo pa naj napravi kon-
vencija. Kar se gl. odbora tiče,
je bil vzoren, prišlo so vmes le
neke osebnosti. Točka, katere ni
so mogli, niti hoteli rešiti, je afe-
ra br. Černeta. V prid miru bilo
bi boljše, da se to ni zgodilo. Tre-
ba je dati življensko moč naši
Jednoti s tem, da se ji dá še šir-
še svobodomiselnost stališče. Se
vzame na znanje.

Br. gl. porotnik Stalik poroča,
da nima skoro ničesar pripomni-
ti br. Šarevemu poročilu. Nekaj
pritožb je bilo odloženih, da jih
reši konvencija. Vzeto na znanje.

Br. gl. porotnik Bricelj poroča
v smislu poročila br. Šare in po-
trjuje težko stališče gl. porotne-
ga odbora. Se vzame na znanje.
Besedo dobi br. Krže, kot biv-
ši urednik Glasila. Naše Glasilo
pomeni velik napredek za S. N. P. J., posebno v vzgojevalnem
smislu. Pri začetku Glasila so bi-
le velike težave. Imenik članov
je bilo treba urediti, kar je vzelo
3—4 mesece časa. On je mnenja,
da Glasilo ne sme direktno zastop-
ati kake politične struje. Nek-
daj bi je za to, da se v Glasilo
sprejemajo oglasi, danes pa je
proti, ker je proti državnim po-
stavam. Glede dopisov, so bile te-
žave. Dopisi so nekaj zastarele-
ga. Zanesel se je na stavca, da
popravi pri dopisih slovniške na-
pake, ker je isti Slovenec. Pomož-
ni odbor ni imel nobene odgovor-
sti, a je dostikrat odločeval pri
sejaj gl. odbora. Glede poveča-
nja Glasila pravi, da ni hotel ra-
biti škarij. Uradniki Jednote so
sramotno nizko plačani. Plača-
naj se jih dobro, ter se od njih
zahteva tudi dobro delo. Se vz-
me na znanje.

Nato govori sedanji urednik
Glasila br. Zavratnik. Videli
ni nobene osebne mržnje med čla-
ni odbora, bile so le načelne raz-
like. On stoji na stališču, da se
more vsak razvoj vršiti polago-
ma, korak za korakom. Tožilo se
ga je, da ureja list preveč poli-
tično. Večkrat je zagovarjal so-
cializem, ki pa ni politika, am-
pak gospodarski nauk. Njegovo
prepričanje je, da bo boljše, če
se gospodarstvo današnje člove-
ške družbe spremeni v toliko, da
ne bode imelo v rokah vsega bo-
gastva par oseb, ampak vse na-
rod.

(Dalje prihodnjšč.)

**REGULARNA REPUBLIKAN-
SKA STRANKA JE POSTAVI-
LA SLEDEČA KANDIDATA:
ZA PREDSEDNIKA ZDRUŽE-
NIH DRŽAV WILLIAM HO-
WARD TAFTA, ZA PODPRE-
DSEDNIKA JAMES SCHOOL-
CRAFT SHERMANA. STRAN-
KA ZAGOTAVLJA NADALJNO
PROSPERITETO IN VAROVA-
NJE USTAVE ZDRUŽENIH DR-
ŽAV. VOLITVE SE VRŠE DNE
5. NOVEMBRA.**

NAZNANILO.
V zalogi imamo več iztisov
Maksim Gorki:
MATI.
Socialen roman.
Cena ene knjige je \$1.20 s poš-
tino vred.
Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York City.

VABILO
na
**PLESNO IN ZABAVNO
VESELICO**
katero priredi
društvo sv. Alojzija št. 13 J. S.
K. J. v Bagdaley, Pa.,
v soboto dne 12. oktobra 1912

v slovaški dvorani v Hostetter.
Tem potom vlnodno vabimo vse
člane omenjenega društva in vse
rojakinje in rojake ter brate Hr-
vate, posebno pa še bratska dru-
štva kakor društvo Večernica št.
13 S. D. P. Z. v Bagdaley in dru-
štvo sv. Barbare postaja št. 72 v
Hostetter, da se naše veselice
polnoštevilno udeležijo. Naše dru-
štvo bode ob enakih prilikah ved-
no v pomoč.

Začetek veselice je ob 7. uri
zvečer. Vstopnina za gospode \$1,
dame vstopnine proste, pivo pro-
sto. Za sveže pivo, fino godbo in
najboljšo postrežbo skrbel bode
odbor.

Obenem naznanjam vsem čla-
nom našega društva, da je bilo
pri seji dne 15. sept. sklenjeno,
da mora vsak član plačati v dru-
štveno blagajno \$1, če se veselice
udeležijo ali ne, torej tudi oni, ki
so oddaljeni. To pa radi tega, ker
je društvena blagajna popolno-
ma prazna in bolnikov je pa do-
volj vsaki mesec. Naše društvo
obstoji že 13. leto in je že izpla-
čalo ogromno svoto bolnim sro-
tom, zatorej bratje in rojaki, pri-
dite vsi in darujte \$1, da se bla-
gajna zopet okrepi.

Ivan Arh, I. tajnik.
(26-28-9)

POZOR!
Onim, katere veže še vojaška
dolžnost!

Vsi oni, kateri ste služili v sta-
rem kraju pri vojaki, in ste se
pozneje izselili v Ameriko, dobili
ste od vojaške oblasti dovoljenje
za izselitev samo za par let, na-
kar se vas zopet lahko pokliče na
orožno vajo. Ker se pa veliko ro-
jakov v od oblasti določenem ča-
su ne more povrniti radi same o-
rožne vaje, dovoljeno jim je pro-
siti za oprostitev iste, katere je
vsaki oproščen, toda ne za dalje
kot za eno leto; drugo leto pa mo-
ra zopet prositi za oprostitev.

Torej vsi oni rojaki, kateri mo-
rate prositi za oprostitev orožne
vaje, in kateri iz kateregakoli
vzroka ne delate prošnje sami,
vzem isto preskrbimo tudi mi, sa-
mo nam blagovolite poslati voja-
ško knjižico in pozivnico, če isto
že imate, drugače pa samo knji-
žico, ter \$1.50 za poštne stroške
in naše delo.

Izdelujemo tudi pooblastila in
posredujemo dedščino itd. iz sta-
rega kraja.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City.

Slovensko katoliško

podp. društvo  **svete Barbare**

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvanije

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 632, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 56, Willock, Pa.
Tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
U. tajnik: STEFAN ZABRČ, Box 606, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
Nadzornik: IGONAC POLJANEC, 474 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
U. nadzornik: FRANK RUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
Nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 296 Cor. N. - 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, Box 25, Collinsville, Ill.
U. porotnik: MARTIN OBERMAN, Box 51, Millersburg, Pa.
N. porotnik: ANDREJ SLAK, 7113 Lister St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELISKAR, 5127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisni naj se pošiljajo 1. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest City, Pa.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA DRUŠTVA SV. BARBARE.

Pristopili.

- Postaja štev. 1: Anton Bokal, 19. maja, 1878.
- Postaja štev. 4: Jernej Kališnik, 20. avgusta, 1889; Frank Mali, 24. okt. 1885.
- Postaja štev. 6: John Kramar, 29. avgusta, 1870.
- Postaja štev. 7: John Komatar, 24. jun., 1893.
- Postaja štev. 8: Peter Jarnovič, 16. jun., 1895; Anton Sterle, 13. jun., 1888; Milič Koran, 20. nov. 1889.
- Postaja štev. 11: Jakob Iženjak, 21. jun., 1882; Andrej Svecinski, 21. nov. 1886.
- Postaja štev. 9: Anton Femič, 27. okt. 1874.
- Postaja štev. 16: Jakob Pintar, 21. okt., 1891; Jakob Godec, 18. jun. 1892; Anton Sotlar, 3. dec., 1879; Tomaz Tšek, 8. apr., 1877; Martin Oven, 11. sept., 1868; Anton Erže, 15. avg., 1870; Anton Gaburi, 15. maja, 1888; Peter Dolfi, 21. avg., 1894; Jozef Lazaro, 3. marca, 1891; Lovrene Bezjani, 14. dec., 1883; Rudolf Dolfi, 11. jul. 1877.
- Postaja štev. 17: John Mihelič, 8. feb. 1882.
- Postaja štev. 20: Dragotin Bartolič, 1893.
- Postaja štev. 22: Frank Vehar, 4. okt., 1885.
- Postaja štev. 25: Frank Pompe, 1884.
- Postaja štev. 26: Alojz Nagode, 19. maja, 1894; Frank Ceburan, 24. nov., 1887; Kristian Žvokel, 27. dec., 1883; Jozef Jeraj, 19. marca, 1887; John Dolšek, 17. okt. 1887; Alojz Cermel, 10. apr. 1894; Frank Keševan, 1. feb., 1879; Anton Lesjak, 18. juna, 1889; Fr. Potoknik, 5. feb., 1890; Jozef Vojš, 26. jun., 1892; Anton Kaligari, 25. jan., 1896; Frank Šuštaršič, 5. jul., 1895.
- Postaja štev. 28: Stefan Golob, 20. avg., 1878.
- Postaja štev. 30: Peter Lap, 22. jul. 1878; Anton Pečar, 18. dec. 1886; Martin Cerar, 10. nov., 1891.
- Postaja štev. 31: Marka Kalčič, 14. maja, 1890; John Kovačič, 10. sept., 1886; Josef Radenič, 27. maja, 1884.
- Postaja štev. 32: Anton Grško, 15. jun., 1884; John Knafele, 27. jul., 1891; Matevž Drašler, 24. dec., 1867.
- Postaja štev. 34: Josef Korosec, 24. marca, 1889; Josef Čebular, 13. marca, 1884; Frank Omahen, 15. avg., 1884.
- Postaja štev. 35: Frank Bizjak, 10. avg., 1887; John Solac, 15. avg., 1887.
- Postaja štev. 37: Ignac Spendar, 17. jul., 1888.
- Postaja štev. 38: Frank Samski, 2. nov., 1885; Martin Škoda, 5. jul., 1885.

John Telban.

Na varnem.

Gost (s strganim klobukom): Vi, ali je moj klobuk tukaj na varnem?

"Brez skrbi, ga še pred vrata postavite!"

V prepiru.

Prva: Ali mislite, da je pošteno, če žena možu preiskuje žep?

Druga: Ne vpraša se, če je pošteno, glavna stvar je, da kaj najde notri!"

Kadar potuješ bodi previden, naznani svoj prihod tvojim Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York N. Y. katera pošlje svojega uradnika na tukajšnje železniške postaje, da te dočaka in spremi v naš pisarno, na ta način se izogneš dvomljivih ljudi, kateri vedno prihajajo na potnike, in si denarje prihraniš.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Stoletnica Napoleonovih vojsk.

Na dan bitke dne 7. septembra 1812 je bil Napoleon že ob 2. uri zjutraj na nogah. Bil je zelo zadovoljen, ko je slišal, da Rusi čakajo na boj.

Napoleon je vsled mokrega vremena in hladu dobil nahod. Pravijo, da je bil ta nahod precej važen za izid igre, ker je vendar le nekoliko motil Napoleonoovo dobro voljo. Zjutraj je pil Napoleon kozarec vročega punča in je pri tem rekel svojem adjutant generalu Rappu, s katerim sta skupaj spala v enem šotoru: "No, Rapp, kaj misliš, ali bomo zmagali?"

"Brez dvoma, sir", je rekel Rapp, "kajti postavili smo se pred nujnost, ali zmagati, ali — propasti. Vaše Velikanstvo se spominja, kaj ste rekli pri Smolenku: Vino je natočeno in treba ga je izpiti. — To je sedaj bolj kot resnica."

"Imaš prav", je rekel Napoleon, "mi moramo zmagati. Toda sedaj sem že preveč spoznal izpremenljivost usode. Ona je kakor vlačuga, ki nobenemu zvesta ne ostane."

Nato je Napoleon vprašal po vetru in ko so mu rekli, da bo delec dan, je rekel: "Imeli bomo tako vreme, kakor pri Slavkovo." (Tam je Napoleon zmagal nad Kutuzovim v bitki 2. decembra 1805.) Nato je zasedel Napoleon konja in je odjezdil k četam. Prišel je dan velike bitke. Ob prvem svitu se je francoskim četam čital Napoleonov okle in ob 5. uri se je začel napad. Napoleon je dobro videl, da je levo rusko krilo slabše in da bo tam najlažje vrgel sovražnika iz utrd. Proti temu krilu je Napoleon postavil poljski kor, pod poveljstvom kneza Poniatowskega, ki je imel pod seboj 9500 ljudi in 50 topov. Po trdem boju se je Poniatowski posrečilo vzeti vas Utico, ki so jo morale ruske čete zapustiti. Takaj nato so francoske čete pod poveljstvom podkralja Evgena vzele vas Borodino in so začele prodirati preko reke Kaluzo. Ob enem sta generala Ney in Dado not napadla takozvane Bagrationove utrdbe pri Semenovskem.

Predno je izšlo solnce, se je razvil največji boj za življenje in smrt. Francoske čete so se zavdale, da velja zmagati ali umreti, zato so šle brezobzirno v boj, — ruske čete pa so trdovratno branile vsako utrdbo. Najhujiši boj se je vnel za Bagrationove utrdbe. Celo dopoldne so naskakovali Francozi višave, vdrli so že v okepe in so jih morali zopet zapustiti. Ruski general Bagration je bil v tem boju smrtno ranjen. Napolitanski kralj Murat — znani poveljnik francoske konjenice — je bil v nevarnosti, da bo vjet — rešil se je s tem, da je skočil s konja in se je peš prebrazil do svojih ljudi. Ob enajstih je prišla Francozom v pomoč divizija Triant in tako so Francozi zasedli Bagrationove višave. Toda s tem zmaga še ni bila dobljena. Barclay sam je branil utrdbe pri Semenovskem. Do dveh popoldne je trajal boj in šele po dveh popoldne, ko je podkralj Evgen prekoračil reko Kaločo in je bil varen pred desnim ruskim krilom, ki mu je skušalo priti za hrbet, se je razvnela najhujiša bitka, ki je trajala celo uro. Težko si je predstavljati bolj krvav boj, kakor se je bil tu. Okoli treh popoldne je bil boj končan — Barclay se je moral umakniti — francoske čete so zasedle višave.

Napoleonov načrt se je popolnoma obnesel. Pred bitko so francoske čete zavzele domovine, cepto proti Moskvi, pritisk francoskih čet pa je potisnil čete od levega krila nazaj, tako da so bile prisiljene stopiti za cesto. Napoleonov načrt je bil, da bodo celo rusko vojsko zagnali v kot med reko Kaločo in Moskvo, kjer bi se morala udati. To bi bil Napoleon tudi dosegel, ako bi bil ob 3. uri popoldne spustil svojo rezervo na bojišče in bi bil pritisnil na Ruse. Toda Napoleon si je premislil. Res je imel se svojo gardo in rezervo, nad 20.000 mož, ki se niso bili v ognju. S tem bi bil uničil še lahko 20.000 razkropljenih Rusov in komaj 30 tisoč bi se jih bilo rešilo. Toda Napoleon je videl, da so čete utrjene — garde pa ni pustil iti v boj. Tako so od treh naprej le še topovi streljali čez pokrajino, ki je bila polna trupel. To so bili zadnji odmevi enega najbolj krvavih dni, kar jih pozna zgodovina. Še je bil čas obnaviti boj —

marsikaj bi se bilo še izpremenilo, toda oba nasprotnika so bila utrujena.

Ruske čete so se umaknile in francoske so legale k počitku. Rusi so izgubili nad polovico svojih ljudi, 58.000 mož je padlo. Okoli generala Barclaya samega je padlo 18 generalov in 229 štabnih častnikov. Cela armada je štela še 52.000 mož. Francozi so izgubili 49 generalov in 28 tisoč mož.

Kutuzov sam je med bitko — kakor pravijo nekatera poročila — precej mirno sedel v svojem šotoru. Ker so mnogi generali delali na svojo roko — se je komaj zavedal svojega položaja. Napoleon tudi ni natančno vedel, kako je sovražnik slab, kajti, ko bi bil 8. septembra obnovil boj, bi bil razkropil rusko armado popolnoma. Taok'pa so se Rusi počasi umakali proti Moskvi in Napoleon jim je sledil — pa precej previdno. To je Kutuzovu omogočilo, da se je počasi umakal in da je dal med narod razglas — da je ruska vojska zmagala.

Rekel je, da se je umaknil zato, da bo pod obzidjem Moskve zadal sovražniku smrtni udarec. Po ruskih cerkvah so peli Tedeum v zahvalo za zmago.

Toda o zmagi pri Borodinu se ne da dvomiti. Dasi ruska armada ni bila popolnoma uničena, je zmaga pri Borodinu ena največjih Napoleonovih zmag. Pot v srce Rusije — v sveto Moskvo — je bila odprta.

Društvene vesti za Greater New York in okolici.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO : : PODPORNO DRUŠTVO : :

za Greater New York in okolico v obsegu dvajsetih milj, s sedežem v New Yorku. Ustanovljeno 17. decembra 1911.

ODBOR :
Predsednik: LUDOVIK BENEDIK, 2401 Hughes St., Ridgewood, N. Y.

Podpredsednik: JOSIP POGACNIK, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Prvi tajnik: VINKO ZEVIK, 1582 Silver St., Ridgewood, N. Y.

Drugi tajnik: ALOJZ ŠKRABAR, 424 East 9th St., New York, N. Y.

Blagajnik: FRANK GIOVANELLI, 923 Garden Avenue, Hoboken, N. J.

Nadzorniki: IVAN INTIHAR, 21 Webster St. Newark, N. J.

PETER PETEK, 308 E. 6th St., New York, N. Y.

ALOJZ ALDOSEK, 1700 Pacific St., Brooklyn, N. Y.

Seje se vrše vsako tretjo soboto v mesecu v Schuetzen - Hall, 12 Saint Marks Place (8. ulica) New York, N. Y.

Prihodnja seja bude dne 28. SEPTEMBRA 1912. Pričetek točno ob 8. uri zvečer. Pri tej seji imamo rešiti več važnih točk, zato naj se bratje in sestre blagovolijo polnostevilno vdeležiti.

Rojaki in rojakinje, pristopite v naš krog, ker edini namen našega društva je: podpirati druge drugega in gojiti slovensko narodno zavest in bratoljubje.

Naše geslo je: "V slogi je moč!"

Veselic 1912/1913:

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo priredi v soboto, dne 12. oktobra 1912 "VIN-SKO TRGATEV" v Beethoven-Hall, 210 E. 5. ulica, blizu 3. Ave. v New Yorku in v soboto, dne 11. januarja 1913 I. LETNO VESE-LICO v "Liderkranz Hall" v Brooklynu.

Društvo sv. Frančiška priredi kakor običajno tudi letos dne 31. decembra SILVESTROV VEČER in v soboto, dne 1. febru- arja 1913 letno veselico v dvorani "Delavskega Sokola" v New Yorku.

Društvo sv. Jožefa priredi prvo soboto po Martinovem, t. j. 16. novembra, običajno jesensko veselico.

Društvo Sv. Petra priredi na zahvalni dan, v četrtek, dne 28. novembra 1912 v prostorih bratov Vogrič v Brooklynu družinsko zabavo; v soboto, dne 4. jan- uarja 1913 pa v Liderkranz Hall v Brooklynu 9letno veselico.

Društvo sv. Ane priredi v soboto, dne 26. oktobra 1912 letno veselico v "Schuetzen Hall" v New Yorku.

Osemdnja podružnica družbe Sv. Cirila in Metoda priredi v soboto, dne 25. januarja 1913 letno veselico v "Beethoven Hall" v New Yorku.

Društvo "Bratska Zveza" priredi svoje letno veselico v soboto, dne 1. febru- arja 1913 v Lider- kranz-Hall" v Brooklynu.

Cenik knjig, katere se dobe v zalogi Slovenic Publishing Company 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI:

DUŠNA PAŠA, vezana s zlato obrezo 1.80

POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85

SVETA URA, zlata obreza fi- no vezana 1.20

SVETI ROŽNI VENEČ, VODITELJ V SREČNO VEČ- NOST, zlata obreza fino ve- zano 1.80

VRTEC NEBEŠKI, v platno vezano 40

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slov. vezan 25

Abecednik nemški 25

Ahnov nemško angleški tol- mač 50

Evangelij, vezan 50

Domači zdravnik 50

Nové kuharske bukve, vez. Nemščina brez učitelja 50

Grundriss der slovenischen Sprache, vezan 1.80

Hitri računar, vezan 40

Angleščina brez učitelja 40

Mala pesmarica 30

Angl. slov. in slov. angl. slovar 40

Prva nemška vadnica Katekizem, veliki 40

Pesmarica Glasbene Matice, fino vezana 1.25

Prva računica, 30

Slovar slovensko-nemški (Ja- nežič - Bartel) nova izda- ja 2.50

Slovar nemško-slovenski (Ja- nežič - Bartel) nova izda- ja 2.50

Zgodbe sv. pisma, stare in no- ve zaveze, vezane 50

Zirovnik, narodne pesmi, ve- zane, I., II., III. in IV. zve- zek, vsaki po 50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Andrej Hofer, 20

Avstrijska ekspedicijska, 20

Avstrijski junaki, broš. vezan 20

Baron Trenk, 20

Bele noči, 20

Belgrajski biser, 20

Beneška vedeževalka, 20

Beračeve skrivnosti, sto zver- kov, 6.80

Beratica, 20

Boj za pravico, 20

Božični darovi, 20

Bucek v strahu, burka 25

Burska vojska, 25

Car in tesar, 20

Cerkvica na skali, 20

Cesar Fran Josip, 20

Človek in pol 20

Črni bratje 20

Ciganova osveta, 20

Ciganska sirota, 93 zvezkov 5.80

Cvetke, 20

Čas je zlato, 25

Darinka mala Črnogorka, 20

Deteljica, življenje treh 20

kranj. bratov 20

Dama s kameljami 1.80

Deset let v peklu 20

Doma in na tujem 20

Dobrota in hvaležnost 20

Dve povesti, 20

Dve čudapolni pravljici, 20

Erazem Predjamski 20

Evstahija, dobra hči 20

Fabiola 20

Fra Diavolo, 20

Friderik Baraga, 20

George Stephenson, oče želez- nice, 25

Golobček in kanarček, 20

Godčevski katekizem, 20

Grofi Radecki, 20

Grofica beračica, sto zvezkov 4.80

Hedvika, banditova nevesta, 20

Hildegarda, 20

Hirlanda, 20

Hubad, pripovedke, I. in II. zvezek po 20

Izdajavec 35

Islandski ribič 1.80

Islet v Carigrad 20

Izdajalec domovine, 20

Ivan Reanicoljub, 20

Izami, mala Japonka, 20

Isidor, pobožni kmet, 20

Jama nad Dobrušo, 20

Jaromil, 20

Jazbec pred sodnijo, 20

Jetnikovi otroci, 20

Jurčičevi spisi, umetno veza- ni, 11 zvezkov po 1.80

Kaj se je Makuar sanjalo 20

Kako postanemo stari, 20

Kako se je pijanec ispreobr- nil, 60

Kraljica Draga, 20

Krištof Kolumb, 20

Križem sveta 35

Raztresenca, 20

Idealna tašča, 20

Starinarica, 20

Ravček Andrejček, 40

RAZGLEDNICE:

Newyorške, s cveticami, hu- moristične, božične, novo- letne in velikonočne po- dneat po 30

Razglednice: Narodna noša in mesta Ljubljane, ducat 35

Razglednice z 10 slikami mesta New Yorka 5c.

Razne svete podobe po ducat 33

Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35

ZEMLJEVIDI:

Zemljevid Avstro - Ogrske, mali 10

veliki 25

zemljevid Kranjske dežele, mali 10

Zemljevid Združenih držav, mali 10

Zemljevid Evrope vezan 50

Zemljevid Gorenjske z novo bohinsko in tržiško želez- nico, 25

Zemljevid celega sveta 25

Spilmanove pripovedi:

2. "Maron, krščanski de- ček, 15

3. "Marijina otroka, 15

4. "Praški judek, 15

5. "Ujetnik morskoga ro- parja, 20

6. "Arumugam, sin indij- skega kneza, 20

9. "Kraljičin nečak, 20

10. "Zvesti sin, 15

12. "Korejska brata, 20</

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Razložek.

"Torej to naj bo slika moje-
ga moža? Saj mi ni nič podob-
na!"

"Podobna? Gospa jaz sem u-
metnik, jaz nisem fotograf!"

Kdo ima prav?

"Jaz se ne bom več prikal.
Vem pa dobro, da je eden izmed
naju krivičnejših pa ne jaz!"

Pameten pogovor.



Ona: "Ti, s tvojim prijateljem
sta pa o meni govorila."
On: "Ni resnica! Midva sva go-
vorila popolnoma pametne stva-
ri."

Preveč je rekla.

Med odmorom v šoli so deklice
vzele iz svojih torbic seboj prine-
šene jedila; ta kifliček, druga
žemljico, tretja jabolko, desetlet-
na Nežka pa pol mesene klobase.
Nuna — učiteljica jo nekaj časa
milo gleda, potem obhoduje izred-
ni apetit svoje učenke, zavzdihne:
"Ah, Nežka, kaj bo — tako si
mlada, pa imaš že tako nagnenje
za mesenost."

Nogometna igra.

Na javnem trgu sta se sestala
dva mladeniča in se začela prer-
kati. Konec pogovora je bil, da
je močnejši začel slabjšega br-
cati tako, da je odskakoval kakor
žoga. Na srečo je prišel policaj
in slabjši se je takoj k njemu za-
tekel.

— Ali ste videli kako me je br-
cal?

— Videl.

— Zakaj ga pa niste prijeli?

— Jaz sem mislil, da sta napra-
vila nogometno igro.

Ne ve še zagotovo.

Oče: "Sedaj pa le idi domov in
naredi svoje naloge!"

Sin: "Bom še malo počakal; z
znakoplovom se vozi naš učitelj,
mogoče, da se ponesreči in potem
ne bo potreba nobenih nalog!"

V zakonu.



— Pravijo, da nisi srečno ože-
njen. Ali je res?

— Res je! Potreboval bi zdra-
vo ženo, tako, ki kaj prinese,
imam pa tako, ki kar omahne in
za štirinajst dni obleži, samo če ji
besedice rečem.

Dober odgovor.

Ob koncu šolskega leta je da-
jal ravnatelj abiturientom moral-
ne nauke in stavil kot pogoj mo-
rali: Da naj nihče ne prestopi
krajca, v katerega bi se ne upal
sestreti seboj vzeti.

— Ali se upa kdo ugovarjati,?"

se oglasi ravnatelj.

— "Jaz," pravi bradat dijak,
"kajti v brivnico tudi ni primer-
no ženske seboj jemati."

Velika nerodnost.

Hči: Ne, mati, mladega Hribar-
ja pa že ne maram vzeti. Je pre-
več neroden. Ko je večeraj poklek-
nil pred mano, si je takoj zlomil
levo nogo.

Dober odgovor.

"Stotnik Huber, kateri je bil v
vas zaljubljen, se je poročil."
— Tako? Saj sem vedela, da bo-
de naredil kako neumnost, če ga
jaz zapustim."

Vedno galantna.

Nas najemni kse je pritožil, da
da berete njegove pisma."

"Tako priprosta nisem, da bi ga
osebno vprašala o njegovih dru-
žinskih razmerah, kako naj se pa
potem pomagam, če ne na ta na-
čin?"

Huda žena.

Župnik: Slišite, kmet Gregorač,
kako pa je to, da vas nikoli ni k
pridigi?

Kmet Gregorač: Gospod faj-
mošter, če bi vi imeli v si žensko,
kakor je moja žena, tedaj bi tudi
vi nehoti k pridigi in se sami
pridigati ne upali.

Nerazumljivo.

Oprostito pismo:

"Moja hčerka Pavla ne more
danes priti v šolo, ker leži v po-
stelji in se poti z največjim spo-
štovanjem. Udana Polona Muc."

Sama ga je naučila.

Trgovci Cibebčič stopi nepri-
čakovano v svoje skladišče in za-
loči tankaj svojo že zato zrelo
hčer pri poljubovanju z njegovim
še jako mladim pomnikom. Be-
sen zagrabi mladega pomočnika
za ušesi.

Trgovci: Jaz te bom naučil mo-
jo hčer poljubovati.

Pomočnik: Prosim gospod šef
— to me je gospodična že sama
naučila.

Vzrok bolezni.

Uslužbenka v neki tovarni je
izostala v ponedeljek od dela, pač
pa je poslala tovarnarju sledeče
pismo:

Oprostite, da me ni. V sobote
sem prišla svojem možu v roke
in vsled pogovora, ki sva ga ime-
la, sem prisiljena ostati nekaj dni
v postelji.

V kinematografu.

— Koliko je vstopnine?
— Dvačrt vinarjev.
— Tukaj jih imate deset...
imam samo eno dobro oko.

Pošteno povedal.

Fajmošter aka je bil skregan z
organistom Trsko in se je v neki
družbi o njem izrekel jako žalji-
vo. Organist je to izvedel in je pi-
sal fajmoštru, naj mu sporoči, ka-
ke psove je rabil, češ, če je mož,
jih bo priznal, dobil je sledeči od-
govor:

Velečenjeni gospod!
Lump, falot in brezverec.
Z odličnim spoštovanjem.
Jakob Rokomavk, župnik.

Zadosten uzrok.

Ravnatelj: Dovolite mi, gospod
profesor, vprašanje: ali se hočete
res ločiti od svoje žene?

Profesor: Da — sem že vložil
tožbo.

Ravnatelj: Gospod kolega, vi
ste vedno prirodoslovec in se po-
znate tudi na dušeslovje, Ali se
ne da stvar več poravnati?

Profesor: Ne — ne — ne — ni
mogoče! Vse kar je prav. Potrpel
sem mnogo, tla zdaj je konec. V
nedeljo je moja žena sama sodu
dno izbila. Ponisite gospod ravn-
atelj! Šel sem z njo na sprehod
in zagledal krasnega metulja. Ne-
kaj izrednega je bil ta metulj. Pri-
nas je čisto neznan. Blizal sem se
mu z največjo previdnostjo —
metulj je zletel proti moji ženi —
in zdaj — pomislite! — moja že-
na je s solničnikom zamahnila, je
metulja zadela in mu poškodova-
la krilo. S tako ženo vendar ne
morem živeti!

"Veliki slovensko-angleški tolmač."

Zadnji teden nam je poslal Mr.
V. J. Kubelka, znan založnik in
izdajatelj slovensko - angleških
knjig v New Yorku, prvi odisek
nove slovensko-angleške knjige:
"Veliki slovensko-angleški tol-
mač" in "Slovensko-angleški in
angleško-slovenski slovar", kate-
re so bile tiskane v eni največjih
newyorških unijskih tiskarn.

Površni pogled nas je prepri-
čal, da bodo knjige največjega
pomena za ameriške Slovence,
kajti "Veliki slovensko-angle-
ški tolmač" je v resnici delo, ki
bode vsakemu, kateri ga bode ra-
bnil, od velike vrednosti.

Knjiga je razdeljena v 6 delov
in obsega:

1. del slovensko-angleško slov-
nice;
2. del slovensko-angleške raz-
govore;
3. del slovensko-angleški spi-
sovník;
4. del navodilo za naturaliza-
cijo;
5. del slovensko-angleški slo-
var;
6. del angleško-slovenski slo-
var.

Prva dva dela, namreč: sloven-
sko-angleška slovnica in sloven-
sko-angleški razgovori, sta posne-
ti iz njegove prejšnje knjige:
Slovensko-angleška slovnica in
angleško-slovenski slovar, samo
da sta popolnoma predelana in
pomnožena. Razgovori so posne-
ti iz vsakdanjega življenja in jako
zanimivi, ker v tem delu pokaže
izdajatelj ameriške razmere
in običaje.

Slovensko - angleški spisovnik
prinaša ameriško pisavo,
mnogo vzorcev za napravo naslo-
vov na kuvertah in sestavljen
pisma, naslovljena na slovenske
tvrdke v slovenskem in angle-
škem jeziku. Spisovnik bodi
posebne vrednosti za vsakega, ka-
teri ima pisati v angleščini, kajti
vzorcev je mnogo.

Navodilo za naturalizacijo ob-
sega vse predpise za pridobitev
državljanstva in v obeh jezikih
vprašanja, ki jih lahko stavi so-
dnik onemu, ki prosi za državljan-
stvo.

Peti in šesti del knjige je slo-
vensko-angleški in angleško-slo-
venski slovar, v katerem se na-
haja približno 12.000 besed. Ta
slovar je do danes največji v teh
dveh jezikih.

Knjiga je sedaj izgotovljena in
obsega nad 430 strani. Vezana je
jako okusno v platno.

Izdaja knjige je 5000 iztisov in
nekaj tisoč knjig: Slovensko-an-
gleški in angleško-slovenski slo-
var.

Končno še omenimo, da je za-
ložnik delal čeli dve leti na se-
stavi knjige in da ni gledal na
nobene stroške pri izdaji. Stroški
tiskanja in vezanja obeh knjig
znašajo nad \$2500, brez njegove-
ga dela in drugih izdatkov, ki jih
bode še imel, predno se rojaki se-
znajajo s temi knjigami.

Knjiga "Veliki Slovensko-an-
gleški tolmač" (430 strani) velja
\$2.00 in "Slovensko-angleški in
angleško-slovenski slovar" (220
strani) pa \$1.50.

Cena Tolmača bode po razpro-
daji prvih tisoč iztisov poskočila
na \$3.00 radi stroškov, katere bo
imel izdajatelj pri oglaševanju
knjige v različnih slovenskih li-
stih.

Knjige imamo v zalogi in kdor
nam pošlje zgoraj omenjeno svo-
to, mu jih pošljemo poštne pla-
sto.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York City.

Nikdar se človeka
odgnala ni zavese,
ki zastira nam bodočnost
in oko človeško nikdar
gledalo ni dnij bodočih,
ke nebo jih čuva samo.
Ant. Funtek.

Severova Zdravila odpravijo boleznin jih zdržujejo proč.

Severov Zelodčni Grenčec

(Severa's Stomach Bitters)

napravi slast
pospešuje prebavo
poveča priukovanje
povrne čilest.

Je splošna tonika nepa-
vadne vrednosti vseh slu-
čajih, kjer se pojavlja
splošna slabost. \$1.00.

Kašelj pomeni,

da je nekaj nepravilnega z
nežnim dihalnim ustrojem
— grlom — sapnikom — ai-
s plućam. — Kašelj pripravi
pot za bolj resne p. pučne bo-
leni, ampak te se lahko pre-
prečajo z rahljenjem

Severovega Balzam za pluća.

(Severa's Balsam for Lungs)

Ta teš in ozdravi bolne
pljuča. Izzreči sluz, pre-
preča kašelj. Naredi dihanje
lahko. Cena 25 in 50 centov.

Ali ste trudni?

Dušno in telesno onemegli da-
se komaj gibljete? Čezmerno
delate? Ali so vaši živci? Ti
jočejo za

Severov Nervoton.

(Severa's Nervon)

To je pravo zdravilo in toni-
ka za vaše oslabele živce.
Pomagalo bo celemu ustroju.
Kupite staklenico danes.
Cena \$1.00.

Prodajajo jih vsi lekarniki.
Zdravniški svet zastoji.

W.F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Čenjenim rojakom v Salida,
Colo., in okolici naznanjamo, da
je za tamošnjo okolico naš za-
stopnik

g. LOUIS COSTELLO,
Salida, Colo.,

kateri je pooblaščen sprejemati
naročnino za Glas Naroda in na-
ročila za knjige, vsled česar ga
rojakom najtopleje priporočamo.
Upravištvo Glas Naroda.

Samo \$1.00
velja 6 zvezkov (1776 stran)

V Padišahovej senci
s poštino vred.

GLAS NARODA,
82 Cortlandt St., New York

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblaščen pobirati naročnino
za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi
za vse druge v našo stroko spadajoče
posle.

San Francisco, Cal.: Ivan Stariha.
Denver, Colo.: John Debeve in A. J.
Terbove.
Pueblo, Colo.: Peter Čulig.
Salida, Colo.: in okolici: Louis Costello
(The Bank Saloon).
Walsenburg, Colo.: Anton Sattlich
Indianapolis, Ind.: Alojzij Rodman.
Depue, Ill.: Dan. Badovinac.
Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.
Muddy, Ill.: John Batich.
La Salle, Ill.: Mat. Komp in Josip Me-
dic.

Joliet, Ill.: in okolici: Frank Bamlich
in Rudolf Požek.
Mineral, Kans.: John Stale.
Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in
Math. Čigari.
So. Chicago, Ill.: Frank Černe.
Springfield, Ill.: Matija Harbort.
Frontenac, Kans.: in okolici: Frank
Erzovnik.

Cincinnati, Mich.: in okolici: Pavel Shaltz.
Detroit, Mich.: Martin Čabrony.
Manistique, Mich.: in okolici: B. Ko-
talan.

South Range, Mich.: in okolici: M. D.
Lukovich.
Chisholm, Minn.: K. Zgone in Frank
Medved.

Ely, Minn.: in okolici: Ivan Gouze in
J. Škerjanc.

Everett, Minn.: Jurij Kotza.
Gilbert, Minn.: in okolici: Louis Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.

Nashua, Minn.: Geo. Maurin.
St. Louis, Mo.: Mike Grubinar.
Aldridge, Mont.: Gregor Zolbec.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Čebok.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorita.
Raton, N. M.: Frank Korbar.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Ma-
rinič in Chas. Karlinger.

Bridgeport, Ohio: in okolici: Andrej
Hočvar.

Barberton, O.: in okolici: Alois Balant.
Collinwood, Ohio: Math. Šlapnik.

Lorain, O.: in okolici: Andrej Bombač.
Youngstown, O.: Anton Kikot.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.
Allegheny, Pa.: in okolici: M. Klarich.
Bradock, Pa.: Ivan Germ.

Burdine, Pa.: in okolici: John Kerzian-
nik.

Carnegie, Pa.: in okolici: Urh K. Ja-
kobich.

Conemaugh, Pa.: Ivan Paik.
Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Broughon, Pa.: in okolici: Anton Dem-
šar.

Forest City, Pa.: Karl Zalar.
Irwin, Pa.: in okolici: Frank Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Čabrony.
Meadow Land, Pa.: Geo. Schuit.

Moore Run, Pa.: in okolici: Fr. Maček.
Pittsburg, Pa.: Ignacij Podvanski.

Quincy Sta., Pa.: Joseph Škerik.
Steeton, Pa.: Jos. A. Pivernik.

Willock, Pa.: Frank Šeme.
Scotfield, Utah: in okolici: Ivan Sem.

Black Diamond, Wash.: Gr. Poreta.
Ravensdale, Wash.: Jakob Romšak.

Benwood, W. Va.: R. Hoffman.
Thomas, W. Va.: in okolici: Josip Rus.

Frank Keegan in Frank Bartol.
Milwaukee, Wis.: Josip Tratinik.

Sheboygan, Wis.: Leo Beniger in Mar-
ko Indovinec.

West Allis, Wis.: Frank Škok.
Rock Springs, Wyo.: A. Justin in Val
Stallch.

OGLAS.



Lansko belo vino od prve tr-
gatve iz muškatele in tokaj grozd-
ja stane 35¢ galona; črno in rde-
če vino zinfandel 35¢ galona; res-
ling stane 40¢ galona; belo vino
od leta 1910 45 centov galona;
staro belo vino resling 50 cen-
tov galona. 100 proof močan
drožnik ali tropinjevec 4½ galo-
ne za \$12 in 10 galon pa \$25. Vi-
no pošiljam v posodah po 28 in
50 galon. Vinarna in distilerija
blizu postaje. Naslovite vsa pis-
ma na:

S. Jakše Winery,
P. O. Box 161, Santa Helena, Cal.

"GLAS NARODA" STANE
ZA CELO LETO SAMO TRI DO-
LARJE. NAROČITE SE NANJ!

POZOR!

Svoji k svojim. — Nepozabite tega.

Podpisani priporočamo svojo dobro
založeno grocerijsko trgovino vsako-
vrstnega najboljšega blaga, po najniž-
jih cenah. V zalogi imam fino olje in
dobre klobase narejene po starokraj-
skem načinu, kakor tudi vse druge
take jedila, ktera naš narod ljubi.
Vozim na dom. Pošiljam naročila iz-
ven mesta po ekspress C. O. D.

Ako hočete poslati denar v stari kraj,
plačati naročnino za list "Glas Naroda" ali
kaj enatega, izvršite nam zanesljivo, hitro in
tlačno ker sem pooblaščen zastopnik g.
Frank Sakser.

Za obilen obisk in mnogo naročil
se priporočam

FRANK JURJOVEC

1801 W. 22nd Street, Chicago, Ill.



Phone: Canal 1631

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

in V LJUBLJANI, DUNAJSKA CESTA šte. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih
brez odbitka rentnega davka.

4 1/2 %

Naš zastopnik v Zed. državah je:

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., New York, N. Y. — 6104 St. Clair Ave N. E., Cleveland, Ohio.

Rezervni zaklad
nad
pol milijona
kron.

A.: "Pri nas je tako vroče, da
da si muhe na solnem vsa krila
prismođe."

B.: "To še ni nič! Pri nas mo-
ramo kokoši z ledom hraniti, da
ne ne nesejo kuhanih jaje."

Imenitna hčer.

"Zakaj si danes tako slabe vo-
lje?"

"Naša dekla je zbolela in sedaj
mora moja uboga mama vse sa-
ma delati."

Vi, študent, boste meni učili?
Kar ste vi danes, to sem bil jaz
že pred 30 leti. Vi ste krava, vi
ste osel...

Jugoslovanska



Katol. Jednota

Izborporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 607 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
 V. predjednik: IVAN PRIMOSIC, Eveleth, Minn., Box 641.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
 Pomoćni tajnik: MIHAEL MELAVINEC, Omaha, Neb., 1904 So. 15. St.
 Pisarnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 134.
 Štefnet: FRANK MEDOSIL, So. Chicago, Ill., 932 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN J. IVEK, Joliet, Ill., 990 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salda, Colo., Box 658.
 MICHAEL KLOBUCHAR, Camulet, Mich., 115 - 7th St.
 PETER SPENAR, Kansas City, Kans., 432 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KEREŠNIK, Burdine, Pa., Box 122.
 FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
 MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Elder Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blaginjskega jednote.

Jednotino glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani: Terezija Kratnar, natakarica, 28 let. Matija Jamnik, kolar in krojač, 60 let. Fran Kovačič, delavec, sin, 6 let.

Jamska raziskovanja. V Kočevju se je vršilo od 1. do 8. sept. ogledovanje ondnotnih podzemskih jam od strani več avstrijskih jaskih raziskovalcev.

Povodenj. Vseled dolgotrajnega deževja je Ljubljana stopila čez bregove in poplavlila Barje, kljub temu, da sta Gruberjev prekop in Ljubljanska popolnoma odprta. Na Barje je odšla resilna ekspedicijska.

Nesreča na železniškem tiru. Ko se je 10. sept. vračal posestnik Josip Šeme iz žalne z nekega semnja domov, ga je pri nekelem tunelu pri žalni zagrabil železniški stroj in mu zabil desno nogo. Ponesrečenca so prepeljali v deželno bolnišnico v Ljubljani.

Delavsko gibanje. 10. sept. se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 59 Slovencev, 35 Macedoncev in 20 Hrvatov, nazaj pa je prišlo 40 Macedoncev. Iz Nemčije je prišlo 15 Hrvatov, v Rudolfovo se je odpeljalo pa 20 Italijanov.

Otroka poparila. Marija Muzga, delavčeva žena v Češnjici, je z enoletno hčerko Ivanka v naročju kuhala kavo. Ko je pa jemala kuhano kavo iz peči, se ji je lonce s kavo prevrnil, v sled česar se je otrok po spodnjem delu telesa nevarno opek.

Otroka umorila. Dne 8. sept. je v Gor. Kamenju povila 30letna Margareta Grinšič nezakonskega otroka, ga vrgla na tla in mu stopila na glavo, da mu je zdrobila glavo. Otroka je v mraku odnesla 100 korakov od hiše v leseni grm in ga pokrila s listjem.

Zima. Iz Kranjske Gore, 11. sept. Tu je pričelo danes okrog 5. ure zjutraj snežiti s takim veseljem kot o Božiču. Bela odeja že pokriva hrib in plan. Sicer se nam je pa ponujal sneg skozi celo leto. Če je dva dni skupaj deževalo, imeli so letoviščarji tretji dan najkrajši pogled na naše nove pobejene velikane.

Napad pri oknu. Pred dnevi je prišel okoli 11. ure ponoči delavec Fran Kapus v družini svojege tovariša Karola Zavašnika in drugih fantov pred hišo Janeza Okorna, pekovskega mojstra v Spodnji Siskli. Zavašnik je na okno potekal, nakar je prišel domaći pekovski pomočnik Fran Pere k oknu vprašati, kaj je. To priložilo je porabil Kapus, skočil z dežnikom v roki k odprtemu oknu ter vrgel svoj dežnik Pereu v obraz ter ga na ta način znatno oškodoval. Nato je se vrgel svoj dežnik v zaprto okno ter razbil šipo. Sedaj bo govorilo sodišče.

Mestna hranilnica ljubljanska in "Titanic". Kakor znano, potopil se je veliki parnik "Titanic" dne 15. aprila letos v dno morja. S parnikom je utonilo kakih 1600 ljudi in le malo se jih je rešilo. Potopilo pa se je vso blago in sploh se je pogreznilo v dno morja vse, kar se je vozilo s parnikom. Poroča se, da se je potopilo eden milijon pisem, biservov in drugih vrednosti za 120 milijonov kron. S "Titanicom" so se vozili 4 Slovenci, od katerih sta se dva rešila življenje, druga dva pa počivata v Atlant-

li, nazadnje pa ga še obdelala z nožem. Čebulj ima polomljenih več reber in je zadobil tudi po hrbtu in roki več z nožem prizadetih mu-ran, tako da so ga morali spraviti v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandijo. Pripoveduje se, da je eden izmed napadalec že v rokah pravice in da se imenuje Glavež, doma nekje s Hrvaškega.

Umrli je v Vučenici gostilničar Fran Essig, star 36 let.

Sneg je zapadel na vsi višjih hribih v Savinjskih planinah.

Umrli je v Rozgovici pri Ptuj 83 let stari Janez Kovačič, ki se je še vojskoval pod Radeckym.

V Slivnem blizu Celja je zdrabila mlaticilnica 12letnemu pastirčku Antonu Klepeju desno roko.

Umrli je v Bistrici nad Mariborom bivši ravnatelj trgovske akademije v Ustju nad Labem na Češkem, Friderik Seubitz.

Vlom. Pri posestniku Kirehngastu v Purkl blizu Radgone je v eni zadnjih noči vlomil nek zlikovec ter ukradel različnih reči v skupni vrednosti okrog 500 K. Vlomilec še niso prijeli.

Iz šale pride resnica. Te dni sta se v mariborski domobranski vojašnici za šalo sabljala podčastnika Edvard Einfalt in Srečo Stibl. Pri tem je Einfalt s sabljo sunil Stribla v trebuh in ga nevarno ranil. Stribl leži v bolnišnici v obupnem položaju.

Smrtna kosa v Gradcu. Umrli je gospa Beti Ploj, mati senatnega predsednika in dvornega svetnika dr. Miroslava Ploja. — Umrli je e. kr. major v pokoju Ferdinand pl. Leclair v 65. letu starosti. — Umrli je zasebnica Ana Gregorič, doma iz Pekla pri Poljčanah, v 68. letu starosti.

Strahovit umor. V bližini Judenburga so našli dne 7. sept. ob 7. uri zjutraj grozovito razmesarjeno truplo nekega neznanca. Truplo je bilo brez glave, noge pa so bile tudi odrezane in položene na prsi. Truplo je bilo popolnoma brez krvi in tudi okrog njega niso bila tla čisto nič okrvavljena. Iz tega sklepajo, da je bil neznanec umorjen neke drugje in da so truplo prenesli potem semkaj. Roke so bile tudi popolnoma razrezane. Identitete neznanca še niso mogli dognati. Za krivici ni nobenega sledu.

Podivjana fanta. Te dni je šel živinski trgovec Karol Stritof, doma iz Zaboka na Hrvaškem, z neko Marijo Ostrelč iz Brežice proti Zverinjaku domov. Ko sta bila že blizu Zverinjaka, sta ju od zadaj napadla dva fanta, ki sta imela črno umazane obraze. Stritof je pogumno zbežal ter pustil Ostrelčevo samo napadalec. Ta dva sta jo z latami tako dolgo bila po glavi, da se je nezvestna zgrudila. Strla sta ji lobanjo, ter so jo morali težko razjenu spraviti v bolnišnico. Napadalec sta zbežala v temno noč.

Vlomilci na delu. Iz Sevnice se poroča, da krade na štajerski meji neka brzokone hrvaška tolpa vlomilcev. Ti tatovi so pri Sv. Križu vlomili pri trgovcu Kodriču in pokradli 2000 K denarja. Nadalje so ukradli mnogo obleke in drugega blaga v skupni vrednosti 3500 K. Tudi pri raznih posestnikih so pokradli mnogo obleke in drugih reči. V Šutni so vlomili pri trgovcu Ruperju in ukradli vse, kar jim je prišlo pod roke. Istotako so vlomili pri posestniku Jurkoviču. Ta pa jih je zasačil. Tatovi so zbežali, prej pa so dvakrat ustrelili na Jurkoviča, a ga vendar niso zadeli.

KOROŠKO.

Na paši nedaleč od St. Vida je udaril konj 13letnega dečka Tomaža Beračnika s kopitom v tilnik in mu ga zdrobil. Dečka so odpeljali v brezupnem stanju domov.

Obesil se je v Celovcu 56letni trgovec s premožem Josip Heilig. Vzrok je neozdravljiva bolezen. — V Paternjanu pa se je obesil v domači drvarnici posestnik Jurij Schezzer. Samomur je izvršil v pijanosti vsled slabih premoženjskih razmer.

Tatvine. Zeni trgovec Hofman na Dunaju Valeriji Hofman je ukradel pred kratkim na letovišcu na Vrbi neznan tat iz neke šatulje dva briljantna prstana, vredna 500 K. V šatulji je bilo še za 4000 K dragocenosti, ki jih je tat pustil pri miru. 7. sept. so aretirali zaradi te tatvine neko dekle, njeno časno služkinjo. — Sprevedniku državne železnice R. Vasoltu v Beljaku je ukradel neznan tat iz zaklenjenega ponočne omarice za 168 K denarja in zlatnine.

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ ODPLUJE O IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE	V
K. Wilh. d. Gr.	okt. 1	Bremen
New Amsterdam	1	Rotterdam
Mauretania	2	Liverpool
La Lorraine	3	Havre
George Wash.	3	Bremen
Cedric	3	Liverpool
Pennsylvania	3	Hamburg
Martha Washington	3	Trst - Fiume
S. Louis	3	Southampton
Lapland	3	Antwerpen
Niagara	3	Havre
Majestic	3	Southampton
Comp. Cecilia	3	Bremen
Neorham	3	Rotterdam
Lusitania	3	Liverpool
France	3	Havre
Celtic	3	Liverpool
New York	3	Southampton
Finland	3	Antwerpen
Pres. Lincoln	3	Hamburg
Oceanic	3	Southampton
Rochambeau	3	Havre

Glede cene za parobrodne listke in vsa druga pojasnila obrnite se na:

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., New York City.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI

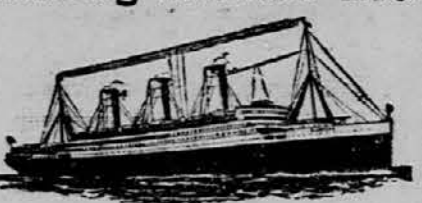
HOTEL

AUGUST BACH,

45 Washington St., N. York

Na razpolago so vedno čiste in dobre domače hrane po nizkih cenah.

Hamburg-American Line.



Redni prekooceanski promet iz

NEW YORKA DO HAMBURGA preko PLYMOUTH in CHERBURG

dobro poznani parniki na dva viliaka: Kaiserin Auguste Victoria, America, Cincinnati, Cleveland, President Lincoln, President Grant, Pennsylvania, Patricia, Pretoria itd. Veliki moderni parniki nudijo najboljšo udobnost za primerno ceno: nepokosliva kuhinja in postrežba.

Opremljeni so z vsemi modernimi aparati.

Odhod iz New Yorka:

PENNSYLVANIA — odpl. 3. oktobra

VICTORIA LUISE — odpl. 10. oktobra

Vozijo tudi v Sredozemsko morje

Hamburg-American Line,

41-45 Broadway, New York City.

Pisarne: Philadelphia, Boston, Pittsburg,

Chicago, St. Louis, San Francisco.

2000

reči: dva tisoč akrov zemlje je prodala trdka Krže Mladic Land Co. v prvem letu obstanka. A najboljša prodaja se šele začne zdaj meseca septembra, oktobra in novembra, ko bodo kupci videli na poljih pridelke, kateri so zrastle, ko bodo zvedeli od farmerjev, koliko so dobili za svoje pridelke na akre. — Če misliš kaj kupiti, ne odlašaj — čim manj zemlje, tem dražja je. Do pomladi odplašča lahko še polovico ali še več. Pridi naravnost v Chicago, naznani ali telefoniraj na: Lawndale 7449, pa pride kdo pote. Na 40 akrov zemlje prosta vožnja tja in nazaj. Najnižja cena ni 8 dolarjev akre, ker nimamo močvirja in skalovja, pač pa damo zemljo, kjer vse raste in kjer so lepša polja, kot kje drugje po 16 dolarjev in naprej. Mi nismo v zvezi z nobeno drugo firmo in nimamo nobenih agentov, ter smo edina slovenska trdka, ki prodaja svojo zemljo. Najlepše podnebje, ni hude vročine in ne hudega mraza, rastejo vsi poljski pridelki, sadje, trta; izvrstni studenci, kraj najzdravejši. — Ker so zadnje čase zrastle trgovine zemljišče kot gobe po dežju, vas opozarjamo, da pazite na našo firmo, ker mi prodajamo samo Slovence in dikomur drugemu ne. In prodamo samo farmerjem, ki se naselijo, ne pa špekulantom.

Ker nam je do tega, da pride naše ljudstvo v dobre, zdrave in primerne kraje, bomo dajali od zdaj za naprej vsakemu potrebnemu pojasnila glede vsakega kraja, in sicer strogo resnično. Ne silimo vas, da kupite pri nas, toda predno kje kupite, vprašajte pri nas. Pomnite: vsa druga podjetja skupaj niso niti polovico toliko prodala Slovence, kot smo mi. Če se niste kupili, pišite na: Krže Mladic Land Co., 2616 South Lawndale Avenue, (48-9 v d) Chicago, Ill.

Za vsebino tujih oglasov ne odgovorimo ne upravniki, ne redaktori.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu rane slivo vsakdo pošlje, ker sem se nad let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vzamem kranjske klor vse druge harmonike in računam po delu kakoršno kdo tahtva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 E. 62nd St. Cleveland, O

NAZNANILO.



Vsem Slovence in Hrvatim, ki ljubijo naravno vinsko kapljico od prve trgatve natančnjam, da je pripravna za razpošiljati se s prvim oktobrom. Radi nizkih cen evreham in radi slabega vremena ne bodem letos suši grozdje prav nič, temveč bodem iz vsega naredil vino. Zato znajam cene novemu beleni moskatel vinu. Vrsti farzejo in resling vino je narejeno vsako posebej in cena je 40c. gal., črna zinfandel in kerijun 30c. gal., staro belo vino 45c. galon in stara črna 35c. galon. Vse z posodo vred in manjši naročil od 28c. galon pa ne sprejemem. Z naročilom pošljite polovico svote naprej in ostanek plačate pri sprejemu vina. Prevozne stroške mora vsak naročnik sam plačati.

Za obilo naročil se toplo priporoča posestnik vinograda

FRANK STEFANICH,

R. R. 7, bx 124, Fresno, Cal.

COMPAGNIE GENERALE

TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

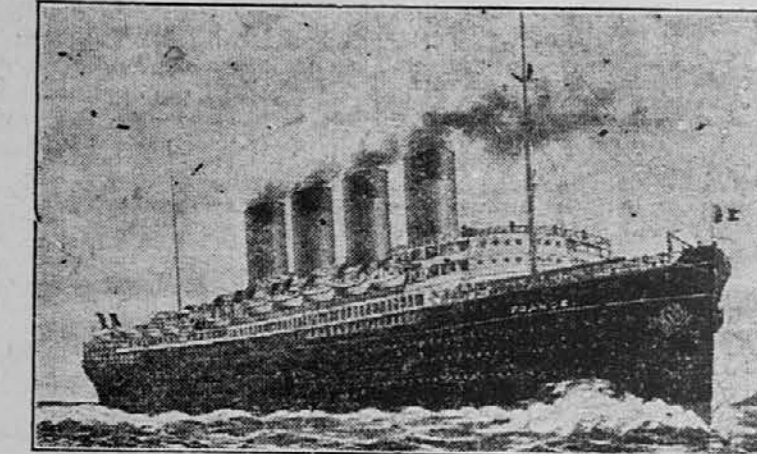
Direktna črta

do Havre, Pariza, Ovice, Inomosta in Ljubljane.

Poštni Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "FRANCE"

na dva viliaka na dva viliaka na dva viliaka na četiri viliaka



Poštni parniki so:

"CHICAGO" "LA TOURANE" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesebrough Building

Parniki odplujejo od sedaj naprej redno ob četrtkih iz pristanišča štav. 57

North River in ob sboth pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA LORRAINE 3. okt. 1912 *FRANCE 7. nov. 1912

*FRANCE 10. okt. 1912 *FRANCE 31. okt. 1912

*LA PROVENCE 17. okt. 1912 *LA PROVENCE 7. nov. 1912

*LA SAVOIE 24. okt. 1912

POŠTNA PLOVITRA

V HAVRE:

Parnik "NIAGARA" odpl. s pomo la St. 57 dne 5. okt. ob 3 popol.

Parnik "ROCHAMBEAU" odpl. s pom. St. 57 dne 12. okt. ob 3 pop.

Parnik "CHICAGO" odpl. s pom. St. 57 dne 19. okt. ob 3 popol.

*Pozor! zvezde (zvezde) v imenu po dva viliaka

Parniki z križem imajo po štiri viliaka.

Velika zaloga vina in žganja.



Marija Grill

Prodaja bela vina po 70c. galon

črno vino po 50c. "

Drobnik 4 galonc za \$11.00

Brinjevec 12 steklenic za \$12.00

4 gal. (sedek) za \$16.00

Za obilno naročbo se priporoča

MARIA GRILL.

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

"GLAS NARODA" STANE ZA CELO LETO SAMO TRI DOLARJE. NAROČITE SE NANJ!

Nenavadna bolezen.



Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih bolezni, vzroka teh se ne more tolmačiti. Pride nenadoma brez vsih znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Taka bolezen prihaja navadno vsled kakoga nereda prebave. Zatore nastati radi bolezni v želodcu, jetrah ali črevesih, slabi krvi ali slabih živcev. Take osebe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, decoti ali močne žganja, toda brez vsakega uspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, katero vpliva na vse prebavne organe.

IZČISTI CELO TELO IN KREPI CELO TELO. NAREDI BOGATO KRI, UREDI PREBAVO.

To zdravilo, katero morejo rabiti vsi člani družin in katero vi morete rabiti v vsih slučajih, če s slabo počutite, je dobro poznano

TRINERJEVO

AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO.

To naravno zdravilo, katero je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vina, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v nprdnostih prebavnih organov, kateri so temelj zdravja celega telesa. To zdravilo morate rabiti pri

BOLEZNIH ŽELODCA IN ČREVES, ZAPRTIJI IN NJE POSLEDICI, VEKTRATNEM GLAVOBOLJU, REUMATIČNIH NAPADIH, NEURALGIJI IN NERVOZNOSTI, MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH, KOLIKIH IN KRČIH, VZDIGAVANJU IN KOVCANJU

in pri vsih takih boleznih, pri katerih je znak bolezni, izguba teka in slabost.

V LEKARNAH.

JOSEPH TRINER,

1333--1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Slov. Delavska Podporna Zveza



Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania,
s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. P. D. No. 1, Conemaugh.
Podpredsednik: JAKOB KOČAN, Box 598, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajniki: ALOJZIJ DAVDEK, Box 1, Dunle Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 323, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajniki: IVAN BREZOVEC, Box 4, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

I. nadzornik: FRANK BARTOL, Box 274, Thomas, W. Va.
II. nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 223, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ BOMBACH, 123 E. 21st St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

I. porotnik: JOSIP SVOBODA, 623 Maple Ave., Johnstown, Pa.
II. porotnik: ANTON PINTAR, Box 294, Moon Run, Pa.
III. porotnik: MIHAEL KRIVEC, Box 324, Primerio, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

M. A. M. BRALLIER, Grove St. Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, ostrona njih uradniki, so ujudno prošen, pošiljati denar naravnost na blagajnik in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika.

V skladu da opazuje društveni tajnik pri mesečnih poročilih, ali sploh kjer koli v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Zadnji dnevi Pompeja.

ZGODOVINSKI ROMAN.

Angleški spisal: Lord Lytton-Bulwer

"Tiho!" je rekla hitro s pritajenim glasom. "Ali si res Apeides?"

"Če me že tako malo poznate, se vendar lahko spominjate mojega obraza."

"Jaz sem slepa, moj vid leži v mojem sluhu in s tem sem te spoznala: toda vseeno prišeli, da si Apeides!"

"Prisegam pri mesečni, pri bogovih, pri moji desni roki."

"Pst! govori tišje, skloni se k meni in podaj mi roko. Ali poznate Arbacesa? Ali si potresel oltar smrti s cveticami? Tvoja roka je mrtva: — poslušaj! Ali si izgovoril tisto strašno prisego?"

"Kdo si, odkod me poznate blede deklica?" je vprašal klavirno Apeides. "Jaz te ne poznam; v oni noči nisem počival na tvojih prsih, nikdar te še nisem videl."

"Toda slišal si moj glas: pa to ne spada sem; sramujva se onih spominov. Poslušaj! Ti imaš eno sestro!"

"Govori! Kaj je z njo?"

"Ti poznate svečanosti na čast smrti. Mogoče da se tebi dopadajo; ali bi ti pa bilo mogoče po volji, če bi se jih udeležila tvoja sestra in da bi ji stregel Arbaces?"

"O, bogovi! Tega ne sme storiti! Dekle, če se norčuješ z menoj, se pazi! Raztržena te na drobne kose."

"Jaz govorim resnico in ko ti to pripovedujem je Jona v Arbacesovih dvoranah — prvikrat njegov gost. Ti veš, kaj se pravi prvikrat! Ostani zdrav, jaz sem izpolnila svojo dolžnost."

"Stoj! Stoj!" je zaklical svečenik in položil mrzlo roko na blede čelo. "Če je to resnica, kaj naj storim? Če me ne spustijo noter! Jaz ne spoznam vseh skrivnostnih hodnikov onega poslopja. O, Nemeza! kako grozovito sem kaznovan."

"Jaz odslavljam sužnja, bodi ti moj vodnik in spremljevalec; peljala te bodem k skrivnim vratom, povedala ti bodem besedo, brez katere te ne izpustijo noter. Vzemti kako orožje, lahko ti pride prav."

"Pokažaj za trenutek," je odgovoril Apeides in se kmalo vrnil zavil v širok črn plašč. "Toraj če si je predzrl Arbaces, za saj ne vrjameš; kaj more biti tako podel človek? O, bogovi, — tiho! Kaj so sploh bogovi, ali so ali niso? Da, je boginja, ki mi apoveduje in to je boginja maščevanja!"

S takimi misli v duši je hitel Apeides naprej — mlada deklica mu je sledila. Prišli so do Egiptanske hiše kjer je Nydia odslavila sužnja. Pridušeno je zaklel, skomignil nevrjetno z rameni in odšel ni kaj zadovoljen proti domu.

OSMO POGlavJE.

Samota in samogovor Egiptanov.

V naši povesti moramo iti za par dni nazaj. Po onem dnevu, ko je Glaukus tako vesel odhajal od Jone je stal Egiptan v jutranjem uraku na visokem stolpu svoje hiše. Na mizi pred njim je stal kos papirja, popisane s skrivnostnimi znamenji. Zvezde na nebu so začele bledeti in nočne senice so polagoma izginjale. Samo ob vrhu Vesuva je stala nepremično mala meglica že več dni in se dan za dnem večala. Ocean je ležal mirno in kakor v spanju sepetal.

Tak čas, take ure so bile najpripravnije za Egiptanovo umetnost, s pomočjo katere je bral spremenljivo človeško usodo iz zvezd. Potegnil je črte po papirju, zapisal ona čudna nebeska znamenja in sedaj bere in premišljuje.

"Nazadnje me pa le svarijo zvezde," je mrmral sam s seboj, "v resnici me čaka nesreča. Zvezde mi pretijo ravno tako, kakor so pretile nekdanj Piru. Njegova naloga je bila, bojevati se proti vsemu — ničesar uživati: po vsem je hrepenel, toda ničesar ne dobil; njegove bitke so bile brez dobička, njegovi slavnostni veni brez slave, njegova slava brez posledice. Nazadnje je postal vesled svoje viraževnosti strahopetec, stara baba je vrgla nauk kos opeke in ga ubila kakor psa. Gotovo, zvezde se mi bodo zelo prikupile če mi postavljajo tega norega za vzor. "Boj se," pravijo znamenja, "hodi ti mimo hiš, mimo zidov in mimo skal. Vsoda ti je pisana, da bode padel kamen nate in končal tvoje življenje." In v kratkem pride nesreča, toda dan, ura in čas ni povedan. Če pa uidev temu, je moje prihodnje življenje jasnejše, kot kot je odsev mesece v tih vodi. Ali preživim ali ne? Tako težko mi je v duši. Toda kaj! Že veliko hudega je šlo mimo mene!"

Pred njim je ležalo mesto mirno brez diha. Vse je spalo, vse je bilo kot mrtvo. V pristanišču so moleli jambori proti nebu. Nobena sapica ni ganila jadra, noben veter ni vznemiril oceana.

"Vi spite," je nadaljeval Egiptan z mračnim pogledom, "o, da bi bilo to, večno spanje smrti. In vi mesta krasne kampanje, diamanti v kroni kraljestva! Tudi mi smo imeli podobna ob Nilu. Toda njihova vsoda je vasa vsoda. Palače in svetišča bodo grobovi, kače se bodo vile v čestni travi in kuščari se bodo gredli v opustošenih vežah. Vse je enako, vse ima konec. Po tistem skrivnostnem zakonu, kateri povišuje malo, in visoko ponizuje ste vrstila na razvalinah svojih prednikov. In ti ponosni Rim imaš na sebi lepoto Semiramide; toda ti si ropar ker se oblačiš z ukradenimi obleko. Ta mesta tod okoli so tvoji sužnji in jaz zadnji sin pozabljenih krajev jih gledam. Prišel bode čas, ko se bode Egipt maščeval. In ti Rim, si sejal pri svojih zmagah veter, bodeš žel v viharju razdejanje!"

Se nikdar se ni tako grozno uresničilo nobeno prerokovanje pesnikov in pisateljev, kakor so se do pičice uresničile besede Egiptana. Jutranja zora je obvelila njegov obraz z blede svetlobo, da je bil podoben mrtvecu. S svojimi veličastnimi potezami, ogrnjen z črnim plaščem, visoko in ravno stoječ, je bil kakor preok težkih, težav polnih časov.

Megla na Vesuvu se je pričela premikati in rasti. "Ha!" je izgovoril glasno, "vseeno imam enega sovratnika v tej tišini. Stari coprnik se je začel gibati. Kaj je resnica, kar pripovedujejo zvezde? Ne bode hudega."

On je bil eden izmed onih ljudi, kakor jih je živel na stotine na vzhodu. Pečal se je z magijo, črno umetnostjo. S svojim preiskovanjem je odkril v naravi marsikaj, kar ni bilo znano tedanjim ljudem, nad čemur se moramo še mi čuditi. Saj se še dandanašnje dobijo ljudje, kateri delajo nevrjetne stvari, mi se jim čudimo in se nam zdi nemogoče. V Indiji živijo lakirji, kateri so nam še danes največja uganka. Tak človek se vleže na posteljo in ostane tam tedne in tedne brez vživanja, mrzel kakor mrtvec. Srce mu ne bije, kri mu stoji na mestu čez nekaj časa pa stane čvrst in zdrav kot je bil. Tudi Arbaces je bil človek take vrste. Vse njegove coprnije, katere bodejo brali bralci v tej knjigi so čisto navadnega izvora, popolnoma nič nenaravnega ni pri njih.

(Dolje prihodnje.)

ISKRE SE
može za delo v tovarnah in pri nakladanju ter skladiščenju lesa stalno delo skozi celo leto. Na slovo:

I. Stephenson Co. Trustees, Wells, Mich. (16-5 v d)

POTREBUJE SE
delavce za izdelovanje dog. Max Fischer, 258 Lewis St., Memphis, Tenn

Iščem mojega prijatelja JANEZA RUPARČIČ. Doma je iz Travnika St. 11. občina Loški potok. Rad bi zvedel za njegov naslov. Prosim cenjene rojake po širini Ameriki, da mi ga naznani, ali naj se pa sam pisemno oglasi. — Frank Levstik, Box 24, Alderson, Pa. (25-28-9)

Iščem se JANEZ ALJAŽ, po domače Meneov iz Hraša pri Kranju. Njemu je umrla dne 6. septembra 1912 žena Frančiška Aljaž rojena Stare. Aljaž se nahaja v Ameriki že 7 let. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi javi njegov naslov: Josip Verhovc, posestnik, Voklo St. 16, p. Senčur pri Kranju, Kranjsko, Avstrija, ali pa uredništvu tega lista. (24-30-9)

Iščem svojega brata ANTONA PALČAR, doma iz Velike Račne Stev. 1 na Kranjskem. V Ameriki biva že kakih 14 let in 2 leti je že preteklo, odkar nisem nič slišal o njem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njega, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi, ker imam poročiti nekaj važnega. — Joseph Palčar, Box 385, Ely, Minn. (26-30-9)

Kje sta moja dva brata JANEZ in ALOJZIJ ZADU? Ker bi prav rad zvedel za nju naslov, zato prošim cenjene rojake, če kdo ve, da mi naznani, ali naj sepa sama javita. — Anton Zadu, F. M. Box 68, St. Mary's, Pa. (25-28-9)

Iščem IVANA SLUGA, po domače Žuidar. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. Sporočati mi imam radi njegovega sužnjaka, ki ga je tukaj pustil. — John Zidarić, P. O. Box 1, Ashtola, Pa. (28-9-10)

Kje je moj brat JANEZ MIHALIČ? Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Joseph Mihalich, Camp 32, Oldtown, Md. (28-9-2-10)

PRIPOROČILO.

Rojakom in rojakinjam v Springfield, Ill. in okoli naznanjamo, da je

Mr. MAT. BARBORIČ,
1504 S. 15th St., Springfield, Ill., naš pooblaščen zastopnik za pobiranje naročnine in ga rojakom toplo priporočamo. S spoštovanjem Upravn. "Glasa Naroda".

BREZPLAČNA POJASNILA NASELJENCEM.

Naselnik, ki misli, da je bil osleparjen ali ki je bil okraden ali oropan, napaden in ranjen, zapeljan pri iskanju dela, opeharjen pri nakupu zemljišča ali hiše, pri vložanju, pošiljanju in menjanju denarja, ali ogoljufan po kakem notarju, pravniku, agentu vožnih ali železnih listov, ekspresmanu, v kakem hotelu ali na kak drugi način oskodoval, dobi v tej državni pisarni sveta in pomoči. Ravnotako posredujemo vsakemu zaslužen plačo, ako isto sam ne more dobiti.

Dela sicer ne posreduje urad, ali vsakemu naselniku da napota do zanesljivih posredovalnic in agencij.

Urad se nahaja v New Yorku v hiši St. 22 East 30. St., v Buffalo pa v hiši Stev. 165 Swan St. Uradne ure so od 9. dopoldne do 5. ure popoldne. Ob sredah je urad odprt tudi od 8. do 10. zvečer in ob nedeljah od pol 10. do 1. ure popoldne.

Ako se je kakemu našemu naročniku Pratika za letošnje leto zgubila ali raztrgala, naj nam piše karto in mi mu jo pošljemo brezplačno. "Glas Naroda".

Za 1 dolar

dobivate sleherni dan

"GLAS NARODA"

s k o z i

štiri mesece.

Po dnevniku "Glas Naroda" izveste najprej vse dnevne novosti in vesti iz stare domovine.

Kdor še ni naročen, naj to takoj stori!

"Glas Naroda"

82 Cortlandt St., New York, N. Y.



Phone 240. FRANK PETKOVSEK,

Javni notar — Notary Public, 718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najboljše šganje iz izvrsne smotke — patentovana zdrava vila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih frt.

POŠILJA denar v star kraj sanesilivo in poštino

UPRAVLJA vse v notarski posel spada toča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton KROONLAND 12,185 ton

FINLAND 12,185 ton VADEKLAND 12,018 ton

ZEELAND 12185 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovenijo, Hrvaško in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skribi za udobnost potnikov medkrovi. Trečji razred obstoji malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

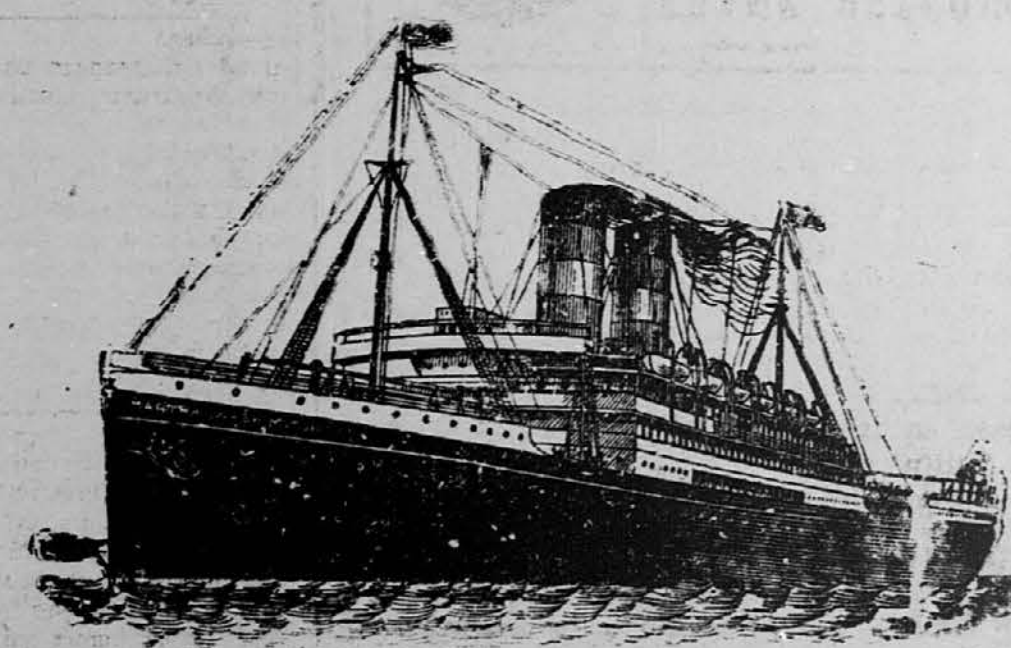
Za nadaljnje informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.
1 No. 9 Broadway NEW YORK
84 State Street BOSTON, MASS.
709 2nd Ave. N. SEATTLE, WASH.
1319 Walnut Street PHILADELPHIA, PA.
1306 15th Street, N. W. WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street NEW ORLEANS, LA.
N. W. cor. Washington & LaSalle CHICAGO, ILL.
900 Locust Street ST. LOUIS, MO.
205 McDermott Ave. WINNIPEG, MAN.
319 Geary Street SAN FRANCISCO, CAL.
1121 So. 3rd Street MINNEAPOLIS, MIN.
31 Hospital Street MONTREAL, QUE.

Avstro-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnješa in najcenejša parobrodna črta za Slovenijo in Hrvato



Novi parnik na dva vijaka "MARCELLA WASHINGTON".

Redularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Kefom

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so slede:

TRSTA	3.00
LJUBLJANA	3.80
BEKE	33.00
ZAGREBA	34.20
KARLOVOA	24.20

Ka Marcella Washington stane \$3.00 vol.

IL. RAZRED do

TRSTA ali BEKE: Marcella Washington \$65.00, drugi \$60.00 do \$65.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALIJ, ZNAKE, KAPPEČATE IN VSE POTREBSCINE ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE.
Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.
2018 S. LAWRENCE AVE., CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENTRE POSILJAMO ZANTONJ

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.